

TITEL VII
CONTROLE EN GESCHILLEN

[W – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1]^(°)

HOOFDSTUK I

**GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALING TER ZAKE VAN DE DIENST VOOR
GENEESKUNDIGE EVALUATIE EN CONTROLE EN VAN DE DIENST VOOR
ADMINISTRATIEVE CONTROLE**

[V – Wet 14-1-02 -B.S. 22-2 - ed. 1]^(°°)

Art. 138. [V – Wet(div) 27-12-05 - B.S. 30-12 - ed. 2]

Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van artikel 165, stelt de verzekeringsinstelling of de tarificatiedienst op eigen initiatief of op verzoek van de controlediensten van het Instituut, aan de hand van elektronisch opgeslagen en verwerkte gegevens, lijsten op onder de vorm van geïntegreerde bestanden die de nodige gegevens bevatten voor de volledige identificering van de verstrekkingen, van de zorgverstrekkers die deze hebben voorgeschreven, uitgevoerd of afgeleverd en van de begunstigen. Deze gegevens kunnen zowel verstrekkingen die in rekening werden gebracht betreffen, als deze die door de verzekering voor geneeskundige verzorging werden terugbetaald. Het volgnummer van het geneesmiddelenvoorschrift moet eveneens vermeld worden in deze gegevensbestanden.

[W – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1]^(°°°)

Na waarmede door een gevolmachtigde van de verzekeringsinstelling of de tarificatiedienst erkend door de leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle, gelden deze lijsten tot bewijs van het tegendeel, ook ten aanzien van derden.

(°) van toepassing vanaf 15-2-2003
(°°) van toepassing vanaf 22-2-2002
(°°°) van toepassing vanaf 15-2-2003

HOOFDSTUK II
GENEESKUNDIGE CONTROLE

[V – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°)

Afdeling I

De Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle en het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle

[V – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1]^(°°)

Art. 139. [V – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2; W – Wet 10-4-14 – B.S. 30-4 – ed. 1 – art. 98]^(°°°)

In het Instituut wordt een Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle ingesteld, [bestaande uit een centrale dienst en gewestelijke diensten in de zin van artikel 32 van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken]

[I – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 98]^(°°°°)

[De Koning bepaalt, bij besluit overlegd in Ministerraad, voor deze gewestelijke diensten:

1° het aantal;

2° het ambtsgebied;

3° de zetel.]

[I – Wet(div)(1) 17-7-15 - B.S. 17-8 - art. 28]

[In afwijking van het eerste lid, en in afwachting van de uitvoering door de Koning van de bevoegdheid Hem verleend door het tweede lid, is de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, samengesteld als volgt : een centrale dienst, ten hoogste tien gewestelijke diensten waarvan het ambtsgebied overeenstemt met de provinciale omschrijving waarvan zij de naam dragen (Antwerpen, Limburg, Namen, Luxemburg, Luik, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen, Henegouwen, Vlaams-Brabant en Waals-Brabant), en een dienst voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.]

(°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°) van toepassing vanaf 15-2-2003

(°°°)van toepassing vanaf 1-1-2015. Het huidige van kracht zijnde lid luidt:

“In het Instituut wordt een Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle ingesteld, bestaande uit een centrale dienst, tien provinciale diensten en een tweetalige dienst voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De tien provinciale diensten en de tweetalige dienst voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn gewestelijke diensten in de zin van artikel 32 van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken.”

(°°°°) van toepassing vanaf 1-1-15 De Koning kan een datum van inwerkingtreding bepalen voorafgaand aan de datum vermeld in het eerste lid.

Hij wordt ermee belast:

1° Informatie te verstrekken aan de zorgverleners teneinde inbreuken op deze wet en zijn uitvoeringsbesluiten te voorkomen; de informatie betreft in het bijzonder de aanbevelingen en de indicatoren bedoeld in artikel 73;

2° ^(°) De verstrekkingen van de verzekering voor geneeskundige verzorging te evalueren in het licht van de bepalingen van artikel 73 op basis van:

a) de indicatoren van manifeste afwijking in vergelijking met de aanbevelingen van goede medische praktijkvoering, als bedoeld in artikel 73, § 2;

b) de indicatoren, bepaald door het Comité voor evaluatie van de medische praktijk inzake geneesmiddelen, bedoeld in artikel 73, § 2, tweede lid;

c) de kwantiteit van de voorgeschreven of verleende verstrekking beoordeeld conform artikel 73, § 4;

(°) § 1. De inbreuken op de gecoördineerde wet van 14 juli 1994, die tot de bevoegdheid van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle behoren, krachtens artikel 139, 2° en 3°, die werden gepleegd vóór de datum van inwerkingtreding van Titel II, Hoofdstuk 13, van de wet van 13-12-06 (B.S. 22-12, ed. 2) worden, wat betreft de verjaring, de administratieve geldboete en de terugbetaling, geregeld volgens de bepalingen van de artikelen 73 en 141, §§ 2, 3, 5, 6 en 7, eerste tot vijfde lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 zoals die van kracht waren tot die datum.

§ 2. De procedures met betrekking tot de feiten zoals bepaald in § 1 behoren tot de bevoegdheid van :

- de Leidend ambtenaar, overeenkomstig artikel 143, § 1, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 ook al werden zij reeds ingeleid bij het Comité;
- de Kamers van eerste aanleg, overeenkomstig artikel 144, § 2, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 ook al werden zij reeds ingeleid bij het Comité;
- de Kamers van beroep bedoeld in artikel 144 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994. De Kamers van beroep bedoeld in artikel 155, § 6, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994, opgeheven bij de wet van 13 december 2006, worden van rechtswege ontlast van de beroepen ingeleid vóór de datum van inwerkingtreding van Hoofdstuk 13. (Wet(div)(I) 27-12-06 – B.S. 28-12 – ed. 3, art. 261)

[W – Wet(div)(I) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 36]

3°^(°) de verstrekkingen van de verzekering voor geneeskundige verzorging te controleren [op het vlak van de realiteit en conformiteit met de bepalingen van deze wet, van haar uitvoeringsbesluiten en verordeningen en van de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens deze zelfde wet];

4° de geneeskundige controle van de prestaties van de uitkerings- en moederschapsverzekering te verzekeren;

[V – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2; W – Wet(div)(I) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 36]

5° uitvoering te geven aan de beslissingen van zijn Leidend ambtenaar [of door de door hem aangewezen ambtenaar], zijn Comité, de Kamers van eerste aanleg en de Kamers van beroep, bedoeld in artikel 144;

[I – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°°)

6° de betwistingen met de zorgverleners over de toepassing van artikel 73bis bij de Kamers van eerste aanleg aanhangig te maken, onder voorbehoud van de bevoegdheid van de Leidend ambtenaar zoals bepaald in artikel 143.

[W – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 35]

De Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle informeert daarenboven elke maand het Comité van de zaken die hij aanhangig heeft gemaakt bij de Kamers van eerste aanleg, [die hij afgesloten heeft met een waarschuwing of een opmerking], evenals de zaken waarin de zorgverlener vrijwillig de waarde van de ten onrechte geattesteerde verstrekkingen heeft terugbetaald;

[I – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°°°)

7° beroep in te stellen tegen de beslissingen van de Kamers van eerste aanleg of administratief cassatieberoep in te stellen bij de Raad van State tegen beslissingen van de Kamers van beroep, zonder voorafgaandelijke machtiging van noch latere goedkeuring door het Comité.

(°)§ 1. De inbreuken op de gecoördineerde wet van 14 juli 1994, die tot de bevoegdheid van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle behoren, krachtens artikel 139, 2° en 3°, die werden gepleegd vóór de datum van inwerkingtreding van Titel II, Hoofdstuk 13, van de wet van 13-12-06 (B.S. 22-12, ed. 2) worden, wat betreft de verjaring, de administratieve geldboete en de terugbetaling, geregeld volgens de bepalingen van de artikelen 73 en 141, §§ 2, 3, 5, 6 en 7, eerste tot vijfde lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 zoals die van kracht waren tot die datum.

§ 2. De procedures met betrekking tot de feiten zoals bepaald in § 1 behoren tot de bevoegdheid van :

- de Leidend ambtenaar, overeenkomstig artikel 143, § 1, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 ook al werden zij reeds ingeleid bij het Comité;

- de Kamers van eerste aanleg, overeenkomstig artikel 144, § 2, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 ook al werden zij reeds ingeleid bij het Comité;

- de Kamers van beroep bedoeld in artikel 144 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994. De Kamers van beroep bedoeld in artikel 155, § 6, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994, opgeheven bij de wet van 13 december 2006, worden van rechtswege ontlast van de beroepen ingeleid vóór de datum van inwerkingtreding van Hoofdstuk 13. (Wet(div)(I) 27-12-06 – B.S. 28-12 – ed. 3 - art. 261)

(°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1).

(°°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

[V – Wet(div) 27-12-04 - B.S. 31-12 - ed. 2]

Art. 140. § 1. De Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle wordt bestuurd door een Comité, dat samengesteld is uit:

[V – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°)

1° een voorzitter en twee ondervoorzitters, raadsheren bij het hof van beroep of het arbeidshof of leden van het parket-generaal bij het hof van beroep of het auditoraat-generaal bij het arbeidshof;

[W – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°°)

2° zes werkende en zes plaatsvervangende leden, artsen, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen; ter bepaling van de vertegenwoordigers der verzekeringsinstellingen wordt rekening gehouden met hun respectieve getalsterkte, met dien verstande dat iedere verzekeringsinstelling recht heeft op ten minste één mandaat van werkend of plaatsvervangend lid;

[W – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°°°)

3° zes werkende en zes plaatsvervangende leden, artsen, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve organisaties van het artsenkorps;

Om de vertegenwoordiging van de representatieve organisaties van het artsenkorps te bepalen, wordt rekening gehouden met eventuele minderheden;

[W – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°)

4° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, lid van de Raden van de Orde der [artsen], gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de Nationale raad van de Orde der [artsen]; zij hebben een raadgevende stem;

[I – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°°°°°)

4°bis twee werkende en twee plaatsvervangende leden, leden van de Raden van de Orde van de apothekers, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de Nationale Raad van de Orde van apothekers; zij hebben een raadgevende stem;

(°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

5° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, tandheelkundigen, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve organisaties van de tandheelkundigen;

6° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, apothekers, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve organisaties van het apothekerskorps;

[I – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°)

6°bis twee werkende en twee plaatsvervangende leden, ziekenhuisapothekers, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve organisaties van de ziekenhuisapothekers;

7° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de verplegingsinrichtingen;

[W – Wet 19-112-08 – B.S. 31-12 – ed. 2 – art. 22]^(°°)

8° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de vroedvrouwen;

9° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de verpleegkundigen;

10° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de kinesitherapeuten;

11° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de bandagisten;

(°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1).

(°°) wijziging enkel in FR

12° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de orthopedisten;

13° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de gehoorprothesisten;

14° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de opticiens;

15° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de logopedisten;

[W – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 36]

16° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de [orthoptisten];

17° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de verstrekkers van implantaten;

18° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de licentiaten in de wetenschap, die door de minister bevoegd voor de Volksgezondheid zijn erkend om verstrekkingen uit te voeren als bedoeld in deze gecoördineerde wet;

19° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de revalidatiecentra;

20° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de zorgverleners gemachtigd om de in artikel 34, 11°, bedoelde verstrekkingen uit te voeren;

21° twee werkende en twee plaatsvervangende leden, gekozen uit de kandidaten die, in dubbel aantal van dat der toe te kennen mandaten, worden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de zorgverleners gemachtigd om de in artikel 34, 12°, bedoelde verstrekkingen uit te voeren.

De leden, bedoeld onder 2° tot en met 21°, bestaan voor de helft uit Nederlandstaligen en voor de helft uit Franstaligen.

De Koning benoemt de voorzitter, de ondervoorzitters en de leden.

Twee regeringscommissarissen van verschillende taalrol, die de Koning benoemt op voordracht van respectievelijk de minister bevoegd voor Sociale Zaken en de minister bevoegd voor de Volksgezondheid, wonen de vergaderingen van het Comité bij.

[W – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°)

Ze zijn onder andere belast met het toezien op de eenheid van de administratieve rechtspraak van de twee taalgroepen, wanneer het Comité de bevoegdheden bedoeld in artikel 146bis, uitoefent.

(°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

§ 2. Het Comité wordt in vergadering bijeengeroepen door zijn voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de minister, hetzij op verzoek van ten minste drie leden.

[W – Wet(div)(I) 27-12-06 - B.S. 28-12 - ed. 3 - art. 255]^(°)

Het Comité houdt op geldige wijze zitting wanneer naast de voorzitter of een ondervoorzitter, ten minste de helft van de leden per categorie bedoeld onder § 1, 2° en 3°, aanwezig zijn, alsook de helft van de leden per categorie bedoeld onder § 1, 5° tot 21°, bij het onderzoek van de vragen die rechtstreeks de categorie die hen heeft voorgedragen, aanbelangen. Om na te gaan of het quorum bereikt is, wordt ieder regelmatig opgeroepen lid, dat zonder rechtvaardiging aangenomen door de voorzitter van de zitting, afwezig is, bij het aantal deelnemers meegeteld. Hij wordt geacht zich te onthouden bij de stemming over de beslissingen.

De vergaderingen van het Comité zijn niet openbaar. De leden moeten het vertrouwelijk karakter van de debatten en van de uitgedeelde documenten eerbiedigen. De Koning kan de toepasselijke sancties bepalen bij niet-eerbiediging van deze verplichting.

§ 3. Wanneer het Comité de bevoegdheden uitoefent bedoeld in artikel 141, 1° tot 15°, 17° en 18°, en § 4 worden alle leden bedoeld in § 1, eerste lid, en de twee regeringscommissarissen uitgenodigd voor elke vergadering.

[W – Wet(div)(I) 27-12-06 - B.S. 28-12 - ed. 3 - art. 255]^(°)

De voorzitter en de leden bedoeld in § 1, eerste lid, 2° en 3°, zijn stemgerechtigd. Zij beschikken elk over één stem.

De beslissingen worden genomen bij gewone meerderheid van de deelnemers aan de stemming, zonder rekening te houden met de onthoudingen.

[W – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°°)

§ 4. De leden van de taalgroep die betrokken zijn bij de te behandelen zaken, alsook de twee regeringscommissarissen, worden uitgenodigd op de vergaderingen van het Comité gedurende dewelke dit de bevoegdheden bedoeld in artikel 146bis uitoefent.

(°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

§ 5. [W – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°)

Voor het uitoefenen van de bevoegdheid bedoeld in artikel 146bis, worden de leden bedoeld in § 1, ingedeeld in taalgroepen. Een taalgroep neemt kennis van alle zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, een andere taalgroep neemt kennis van alle zaken die in het Frans en in het Duits moeten worden behandeld. Voor de zaken die in het Duits moeten worden behandeld kan, indien nodig, een beroep worden gedaan op tolken of vertalers.

De taalaanhorigheid van de leden wordt bepaald overeenkomstig de criteria bedoeld in de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken of in de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

De taal waarin de zaak moet worden onderzocht, wordt gekozen door de zorgverlener op de eerste hoorzitting door de ambtenaren bedoeld in artikel 146, eerste lid, van deze wet. Deze keuze is definitief.

Zijn in alle zaken stemgerechtigd op basis van de volgende modaliteiten:

- de Voorzitter, of bij diens ontstentenis, de ondervoorzitter die het Comité voorziet: hij beschikt over één stem;

- alle leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen: zij beschikken elk over één stem, uitgezonderd wanneer zaken onderzocht worden betreffende zorgverstrekkers behorend tot één van de categorieën opgesomd in § 1, 5° tot 21°. In die gevallen beschikt de categorie, samengesteld uit vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, over één stem.

[W – Wet(div)(I) 27-12-06 - B.S. 28-12 - ed. 3 - art. 255]^(°°)

De leden bedoeld in § 1, 3° en 5° tot 21°, beslissen slechts in de zaken die rechtstreeks de categorie aanbelangen die hen heeft voorgedragen. Zij zijn stemgerechtigd op basis van de volgende modaliteiten:

[W – Wet(div)(I) 27-12-06 - B.S. 28-12 - ed. 3 - art. 255]^(°°°)

- elk lid bedoeld in § 1, 3° [...], beschikt over één stem;

- de leden bedoeld in § 1, 5° tot 21°, beschikken per categorie over één stem.

De beslissingen worden genomen bij gewone meerderheid van de deelnemers aan de stemming, zonder rekening te houden met de onthoudingen. Na kennisgeving ervan aan de betrokken zorgverstrekker, worden de beslissingen overgemaakt aan de andere taalgroep.

(°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

Art. 141. § 1. [W – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1]^(°)

Het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle is er mede belast:

[V – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1]^(°°)

1° met de medewerking van het personeel van die Dienst in te staan voor de geneeskundige evaluatie en controle van de prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging en van de uitkerings- en moederschapsverzekering.

2° de normen en richtlijnen vast te stellen met het oog op de organisatie van de geneeskundige controle;

[I – K.B. 25-4-97 - B.S. 30-4 - ed. 3; W – Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°)

2°bis na te gaan dat de kinesitherapeuten, verpleegkundigen en paramedische medewerkers waarop de [adviserend-artsen] beroep doen ingevolge artikel 153, vierde lid, hun taken uitoefenen onder het toezicht en de verantwoordelijkheid van de [adviserend-artsen]. Hiertoe delen de [adviserend-artsen] aan het Comité de namen van de gemandateerden en de inhoud van het mandaat mede;

[W – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; W(div)(I) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 37]

3° de procedure te bepalen volgens welke de onderzoeken, bedoeld in artikel 146, [§ 2], worden ingesteld en uitgevoerd en hierop tevens toezicht uit te oefenen, zonder dat evenwel afbreuk kan worden gedaan aan het initiatiefrecht van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle en aan het geheim van het onderzoek zolang dit onderzoek niet is voltooid;

[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°)

4° het reglement voor de erkenning van de [adviserend-arts] op te maken;

[V – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 24; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°°)

5° de Koning het statuut, de bezoldiging en de accrediteringsvoorwaarden van de [adviserend-artsen] voor te stellen;

(°) van toepassing vanaf 15-2-2003

(°°) van toepassing vanaf 15-2-2003

(°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°°) wijziging enkel in NL

- [W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°)
6° vast te stellen voor welk aantal rechthebbenden de verzekeringsinstellingen verplicht zijn een [adviserend-arts] in dienst te nemen;
- 7° [Opgeheven door: Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 87]
[W – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1]^(°°)
8° de werkingsregelen van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle vast te stellen;
- 9° Opgeheven bij: Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1 ^(°°°)
[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°)
10° in hoger beroep de geschillen van geneeskundige aard tussen [adviserend-artsen] en [artsen-inspecteurs] te beslechten, behoudens die waarbij de rechten van de rechthebbenden in het geding komen;
[V – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2; W – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 37; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°°)
11° het tuchtrecht uit te oefenen ten aanzien van de [adviserend-artsen] bedoeld in artikel 153;
- 12° de regelen voor te stellen tot het vergoeden van de kosten, door de Dienst gedragen voor het uitvoeren van andere taken die hem door de Koning worden opgedragen;
- 13° [Opgeheven door: Wet(div) 25-4-14 - B.S. 6-6 – art. 8]^(°°°°°°)
14° [Opgeheven door: Wet(div) 25-4-14 – B.S. 6-6 – art. 8]^(°°°°°°°)
[W – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1]^(°°°°°°°°)
15° het Algemeen comité de begroting van de administratiekosten van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle voor te stellen;
- [Heringevoegd bij: Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; V – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°°°°°°°°°°)
16° aan de Koning de wijzigingen voor te stellen van de voorwaarden bedoeld in artikel 143, § 1, die de zaken verdelen tussen de Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle en de Kamers van eerste aanleg bedoeld in artikel 144;
- 17° [Opgeheven bij: Wet(prog)(I) 17-6-09 - B.S. 26-6 - ed. 2 - art. 11]

(°) wijziging enkel in NL

(°°) van toepassing vanaf 15-2-2003

(°°°) van toepassing vanaf 15-2-2003

(°°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°°°) van toepassing vanaf 1-1-2015. Het huidige van kracht zijnde 13° luidt:

“13° binnen de door de Koning vastgestelde termijnen verslagen op te maken, met name met betrekking tot de frequentie van de arbeidsongeschiktheid.”

(°°°°°°°) van toepassing vanaf 1-1-2015. Het huidige van kracht zijnde 14° luidt:

“14° de in 13° bedoelde verslagen, samen met de aanbevelingen ingegeven door zijn bevindingen te bezorgen, het eerste aan de Minister, aan het Algemeen comité en aan het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen, het tweede aan de Minister, aan het Algemeen comité en aan de Algemene raad;”

(°°°°°°°°) van toepassing vanaf 15-2-2003

(°°°°°°°°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

18° zijn huishoudelijk reglement op te stellen.

Wanneer het Comité de hem bij het eerste lid, 2°, 8° en 18°, opgedragen taken niet vervult, wordt het daarom verzocht door de Minister.

Wordt aan dat verzoek geen gevolg gegeven binnen een termijn van dertig dagen, dan treft de Minister maatregelen in de plaats van het in gebreke blijvende Comité.

[**W** – Wet(II) 24-12-02 - B.S. 31-12 - ed. 1]^(°)

De Koning kan, na advies van het Comité, de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle andere geneeskundige taken opdragen; Hij stelt eveneens de wijze van vergoeding van de met deze taken gepaard gaande kosten vast.

§ 2. *Opgeheven bij: Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2* ^(°°)

§ 3. *Opgeheven bij: Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2* ^(°°°)

[**I** - Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; **H**ernummering – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°°°°)

§ 2. Het Comité informeert regelmatig de Nationale Raad voor Kwaliteitspromotie en het Comité voor evaluatie van de medische praktijk inzake geneesmiddelen over de vaststellingen met betrekking tot de toepassing van de indicatoren bedoeld in artikel 73, § 2.

§ 5. *Opgeheven bij: Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2* ^(°°°°°)

§ 6. *Opgeheven bij: Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2* ^(°°°°°°)

§ 7. *Opgeheven bij: Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2* ^(°°°°°°°)

(°) van toepassing vanaf 15-2-2003

(°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°°°) § 4 wordt § 2, van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°°°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°°°°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°°°°°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

[I – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°)

Afdeling Ibis

De betwistingen tussen de zorgverleners en de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle

[Opgeheven bij: Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; **Opnieuw ingevoegd door: Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 – ed. 2**]^(°°)

Art. 142. § 1. Onverminderd eventuele strafrechtelijke- en/of tuchtrechtelijke sancties, worden de zorgverleners en gelijkgestelden die zich niet schikken naar de bepalingen van artikel 73bis de hiernavolgende maatregelen opgelegd:

1° de terugbetaling van de waarde van de verstrekkingen die ten onrechte aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging werden ten laste gelegd en een administratieve geldboete van 50 pct. tot 200 pct. van de waarde van de terugbetaling, bij een inbreuk op de bepalingen van artikel 73bis, 1°;

[W – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 88]

2° de terugbetaling van de waarde van de verstrekkingen die ten onrechte aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging werden ten laste gelegd en/of een administratieve geldboete van 5 pct. tot 150 pct. van de waarde van [de terugbetaling], bij een inbreuk op de bepalingen van artikel 73bis, 2°;

3° de terugbetaling van de waarde van de verstrekkingen die ten onrechte aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging werden ten laste gelegd en een administratieve geldboete van 5 pct. tot 100 pct. van de waarde van de terugbetaling, bij een inbreuk op de bepalingen van artikel 73bis, 3°;

4° de terugbetaling van de waarde van de verstrekkingen die ten onrechte aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging werden aangerekend gelegd en een administratieve geldboete van 5 pct. tot 100 pct. van de waarde van de terugbetaling, bij een inbreuk op de bepalingen van artikel 73bis, 4°;

5° een administratieve geldboete van 500 EUR tot 50.000 EUR bij een inbreuk op de bepalingen van artikel 73bis, 5°;

6° een administratieve geldboete van 500 EUR tot 20.000 EUR bij een inbreuk op de bepalingen van artikel 73bis, 6°;

[W – Wet(div) 18-12-16 - B.S. 27-12 - art. 27]

7° een administratieve geldboete van 50 EUR tot 500 EUR bij een inbreuk op de bepalingen van artikel 73bis, 7°, 9° en 10°;

8° een administratieve geldboete van 1.000 EUR tot 250.000 EUR bij een inbreuk op de bepalingen van artikel 73bis, 8°.

(°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

Bij een inbreuk op de bepaling van artikel 73bis, 1° en 3°, slaat de terugbetaling op de volledige waarde van de verstrekkingen die ten onrechte aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging werden ten laste gelegd. In de gevallen voorzien in 2° en 4° van artikel 73bis komt de waarde van de terugbetaling overeen met de door de verzekering voor geneeskundige verzorging geleden financiële schade, zoals geraamd door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, op voorwaarde dat de schade nog niet werd vergoed op basis van een andere bepaling van deze wet.

[W – Wet(div)(I) 27-12-06 - B.S. 28-12 - ed. 3 - art. 256]^(°)

Bij een inbreuk op de bepaling van artikel 73bis, 8°, kan de administratieve geldboete slechts worden opgelegd nadat de beslissing op grond van 4°, 5° en 6°, tegen de zorgverlener die werd aangezet tot het voorschrijven of uitvoeren van overbodige of onnodig dure verstrekkingen, definitief is geworden.

[I – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 88]

[Wanneer een zorgverlener het voorwerp uitmaakt van strafrechtelijke vervolgingen ten gevolge van een mededeling van feiten door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle aan het openbare ministerie, kan het Instituut zich burgerlijke partij stellen met het oog op de terugvordering van de door de ziekteverzekering onverschuldigd terugbetaalde verstrekkingen. De alzo teruggevorderde bedragen worden gestort op de rekening van het Instituut en geboekt als inkomsten van de verzekering voor geneeskundige verzorging.]

[V – Wet(div)(I) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 38]

§ 2. [De materiële bestanddelen van de in artikel 73bis bedoelde inbreuk, worden door de in artikel 146 bedoelde sociaal inspecteurs vastgesteld in een proces-verbaal overeenkomstig artikel 64 van het Sociaal Strafwetboek.

[W – Wet(div) 18-12-16 - B.S. 27-12 - art. 27]

Op straffe van nietigheid, moeten deze vaststellingen plaatsvinden binnen de [drie] jaar:

a) te rekenen vanaf de datum waarop de verzekeringsinstellingen de documenten betreffende de betwiste verstrekkingen hebben ontvangen;

[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8- ed. 1 – art. 43]^(°°)

b) te rekenen vanaf de datum waarop de door de profielencommissie of door het Nationaal college van [adviserend-artsen] overgezonden vaststellingen worden ontvangen door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle.

Deze processen-verbaal tot vaststelling van een inbreuk hebben bewijskracht tot het tegendeel bewezen is, voor zover een afschrift ervan ter kennis wordt gebracht van de vermoedelijke dader van de inbreuk, en, waar nodig, van de in artikel 164, tweede lid, bedoelde natuurlijke persoon of rechtspersoon binnen een termijn van veertien dagen die aanvangt de dag na de vaststelling van de inbreuk, door de in artikel 146 bedoelde sociaal inspecteurs.]

[I – Wet(div) 19-3-13 - B.S. 29-3 - ed. 2 - art. 15]

[De hoger bedoelde ambtenaren voegen bij het proces-verbaal van vaststelling een uitnodiging om vrijwillig over te gaan tot de gehele terugbetaling van de waarde van de verstrekkingen die ten onrechte ten laste werden gelegd van de verzekering voor geneeskundige verzorging.]

[I – Wet(div) 19-3-13 - B.S. 29-3 - ed. 2 - art. 15]

[De gehele terugbetaling gebeurt door overschrijving op rekening van het Instituut, uiterlijk binnen twee maanden die volgen op de dag nadat het proces-verbaal van vaststelling ter kennisgeving werd aangeboden.]

(°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°) wijziging enkel in NL

[I – Wet(div) 19-3-13 - B.S. 29-3 - ed. 2 - art. 15]

[Indien het terug te betalen bedrag lager of gelijk is aan 3.000 EUR, dooft de gehele terugbetaling de administratiefrechtelijke vervolging uit en wordt het dossier afgesloten.]

[I – Wet(div) 19-3-13 - B.S. 29-3 - ed. 2 - art. 15]

[Indien het terug te betalen bedrag hoger is dan 3.000 EUR dooft de gehele terugbetaling de administratiefrechtelijke vervolging niet uit, en staat dat het opleggen van de in paragraaf 1 bedoelde maatregelen niet in de weg. Hetzelfde geldt, ongeacht het totale bedrag dat moet terugbetaald worden, wanneer een nieuw proces-verbaal van vaststelling ter kennisgeving is aangeboden binnen drie jaar volgend op de uitnodiging om over te gaan tot vrijwillige terugbetaling.]

[I – Wet(div) 19-3-13 - B.S. 29-3 - ed. 2 - art. 15]

[Elke uitgevoerde terugbetaling wordt geboekt als inkomsten van de verzekering voor geneeskundige verzorging.]

[I – Wet(div) 19-3-13 - B.S. 29-3 - ed. 2 - art. 15]

[De uitnodiging om over te gaan tot vrijwillige terugbetaling schorst de in paragraaf 3 bepaalde termijnen voorgeschreven op straffe van verval.]

§ 3. Op straffe van verval moeten:

[W – Wet(div)(I) 27-12-06 - B.S. 28-12 - ed. 3 - art. 256]^(°)

1° de betwistingen vermeld in artikel 73bis, 8°, beslecht worden door de Leidend ambtenaar of de door hem aangewezen ambtenaar, binnen twee jaar volgend op de definitieve beslissing zoals bedoeld in artikel 142, § 1, 4°, 5 en 6°;

[W – Wet(div)(I) 27-12-06 - B.S. 28-12 - ed. 3 - art. 256; W – Wet(div)(I) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 38; W – Wet(div) 18-12-16 - B.S. 27-12 - art. 27]

2° de betwistingen bedoeld in artikel 73bis, [1°, 2°, 3°, 7°, 9° en 10°], die tot de bevoegdheid van de leidend ambtenaar of de door hem aangewezen ambtenaar behoren, worden ingeleid, binnen twee jaar volgend op de datum van het proces-verbaal van vaststelling, met de in artikel 143, § 2, derde lid, bedoelde uitnodiging om de verweermiddelen te bezorgen;

[W – Wet(div)(I) 27-12-06 - B.S. 28-12 - ed. 3 - art. 256]^(°°)

3° de betwistingen bedoeld in artikel 73bis, die overeenkomstig artikel 144, § 2, 1°, tot de bevoegdheid van de Kamers van eerste aanleg behoren, bij deze Kamers worden ingeleid binnen drie jaar volgend op de datum van het proces-verbaal.

De voornoemde termijnen zijn geschorst tijdens de burgerlijke, strafrechtelijke of tuchtrechtelijke procedures waarin de zorgverlener partij is, en waarvan de uitspraak doorslaggevend kan zijn bij het onderzoek van de zaak door de Leidend ambtenaar of de Kamer van eerste aanleg.^(°°°)

(°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1).

(°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°°) Dit lid wordt als volgt geïnterpreteerd:

“De voornoemde termijnen zijn slechts van toepassing op inbreuken gepleegd vanaf 15 mei 2007 en worden opgeschort gedurende elke burgerlijke, strafrechtelijke of tuchtrechtelijke procedure waar de zorgverlener bij betrokken is, wanneer de afloop van deze procedure bepalend kan zijn voor het onderzoek van de zaak door de Leidend ambtenaar of de Kamer van eerste aanleg.” (Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 38)

De beslechting van de betwistingen met de zorgverleners zoals bepaald in artikel 73bis, behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de organen bedoeld in de artikelen 143 en 144.

[*Opgeheven bij: Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; Opnieuw ingevoegd door: Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 – ed. 2*]^(°)

Art. 143. § 1. De Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, of de door hem aangewezen ambtenaar, neemt kennis van de betwistingen betreffende:

[V – Wet(div)(I) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 39; W – Wet(div) 19-3-13 - B.S. 29-3 - ed. 2 - art. 16]

1° de inbreuken bedoeld in artikel 73bis, 1°, 2° en 3°, van de wet, wanneer de waarde van de betwiste verstrekkingen lager is dan [35 000] EUR;

[...]

[W – Wet(div) 18-12-16 - B.S. 27-12 - art. 28]

2° de inbreuken bedoeld in artikel 73bis, [7°, 8°, 9° en 10°].

De verdeling van de zaken tussen de Leidend ambtenaar van die Dienst en de Kamers van eerste aanleg bedoeld in artikel 144, zal voor de eerste maal geëvalueerd worden drie jaar na de inwerkingtreding van deze bepaling.

[V – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 39]

§ 2. De leidend ambtenaar of de door hem aangewezen ambtenaar brengt bij een ter post aangetekende brief de overtreder op de hoogte van de vastgestelde inbreuken die hem ten laste worden gelegd. Wanneer nodig, wordt dezelfde mededeling gedaan aan de fysieke of rechtspersonen, bedoeld in artikel 164, tweede lid.

De voornoemde mededelingen gebeuren bij een ter post aangetekende brief en worden geacht te zijn ontvangen de tweede werkdag na de datum van de verzending.

[W – Wet(div)(I) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 39]

Hij nodigt de overtreder, [en waar nodig], de natuurlijke of rechtspersoon bedoeld onder artikel 164, tweede lid, uit hem binnen de twee maanden bij een per post aangetekende brief zijn verweermiddelen te bezorgen.

[V – Wet(div)(I) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 39; W – Wet(div) 18-12-16 - B.S. 27-12 - art. 28]

§ 3. In geval van een inbreuk op de bepalingen van artikel 73bis, [1°, 2°, 3°, 7°, 8°, 9° en 10°], beslist de Leidend ambtenaar, of de door hem aangewezen ambtenaar, over de toepassing van de in artikel 142 opgesomde maatregelen. De beslissing moet ter kennis gebracht worden binnen de drie maanden volgend op de ontvangst van de verweermiddelen of, bij ontstentenis daarvan, binnen de drie maanden volgend op het verstrijken van de in artikel 143, § 2, derde lid, bedoelde termijn.

(°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

§ 4. De Leidend ambtenaar stelt jaarlijks een verslag op waarin de genomen beslissingen vermeld worden, opdat het Comité de éénvormigheid van de administratieve rechtspraak zou kunnen nagaan.

[I – Wet(div) 30-10-18 – B.S. 16-11 – art. 7]

[§ 5. De Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, of de door hem aangewezen ambtenaar, neemt de beslissing in het kader van de schorsingsprocedure betreffende de uitbetalingen door de verzekeringsinstellingen in het kader van de derdebetalersregeling, indien er ernstige, nauwkeurige en met elkaar overeenstemmende aanwijzingen van bedrog voorhanden zijn, overeenkomstig de bepalingen van artikel 77sexies.]

[Opgeheven bij: Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; Opnieuw ingevoegd door: Wet 21-12-06 – B.S. 14-2-07 – art. 2]^(°)

Art. 144. ^(°°) § 1. Bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle worden Kamers van eerste aanleg en Kamers van beroep ingesteld, administratieve rechtscolleges bedoeld in artikel 161 van de Grondwet.

§ 2. [W – Wet(div)(II) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 2]

De Kamers van eerste aanleg [nemen met volle rechtsmacht kennis van]:

1° de inbreuken op de bepalingen van artikel 73bis, behoudens de inbreuken die tot de bevoegdheid van de Leidend ambtenaar behoren zoals bepaald in artikel 143;

2° de beroepen tegen de beslissingen van de Leidend ambtenaar of van de door hem aangewezen ambtenaar genomen overeenkomstig artikel 143, § 3;

3° de beroepen door de Leidend ambtenaar tegen de beslissingen van het Comité om de zaken bedoeld in artikel 146bis af te sluiten zonder gevolg of met een waarschuwing.

[I – Wet(div) 30-10-18 – B.S. 16-11 – art. 8]

[4° de beroepen tegen de beslissingen van de Leidend ambtenaar, of de door hem aangewezen ambtenaar, genomen op grond van de artikelen 77sexies en 143, § 5.]

§ 3. De Kamers van beroep nemen met volle rechtsmacht kennis van:

1° de beroepen tegen de beslissingen van de Kamers van eerste aanleg;

2° de beroepen tegen de beslissingen van het Comité zoals bedoeld in artikel 155, § 2.

^(°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 2)

^(°°) arrest Grondwettelijk Hof nr. 76/2014 van 8 mei 2014: Artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met de artikelen 160 en 161 ervan, met het beginsel van de scheiding der machten en met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, indien het zo wordt geïnterpreteerd dat de Kamer van eerste aanleg een nieuwe beslissing ten gronde kan nemen, nadat zij heeft vastgesteld dat de beslissing van de Leidend ambtenaar nietig is wegens niet-naleving van de op straffe van verval voorgeschreven termijnen.

[I – Wet(div) 30-10-18 – B.S. 16-11 – art. 4]

[§ 3/1. In de gevallen voorzien in § 2, 1°, op vraag van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, kunnen de Kamers van eerste aanleg en de Kamers van beroep een verbod op de toepassing van de derdebetalersregeling opleggen als maatregel, bijkomend aan de maatregelen van artikel 142, § 1, ten aanzien van zorgverleners die misbruik maken van die regeling.

Dat verbod kan opgelegd worden voor minimum vijf dagen en maximum twee jaar.

De datum waarop het verbod ingaat en de duur er van, worden gespecificeerd in de uitgesproken beslissing.

Tegelijk met de kennisgeving voorzien in artikel 156, § 2, communiceert de griffie een eensluidend afschrift van de beslissing, die het verbod op de toepassing van de derdebetalersregeling uitspreekt aan de verzekeringsinstellingen.]

[I – Wet(div)(II) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 2]

[§ 4. Titel IV van boek II van deel IV van het Gerechtelijk Wetboek is niet van toepassing op de Kamers van eerste aanleg en de Kamers van beroep.]

[Opgeheven bij: Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; Opnieuw ingevoegd door: Wet 21-12-06 – B.S. 14-2-07 – art. 3]^(°)

Art. 145. § 1. De Kamers van eerste aanleg en de Kamers van beroep bestaan uit een Kamer die kennis neemt van alle zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, de andere Kamer neemt kennis van de zaken die in het Frans en in het Duits moeten worden behandeld. Voor de zaken die in het Duits moeten worden behandeld kan, indien nodig, een beroep gedaan worden op tolken of vertalers. De taal van de rechtspleging is de taal die de zorgverlener heeft gekozen bij zijn eerste verhoor door de ambtenaar bedoeld in artikel 146, § 1, eerste lid.

Elke Kamer van eerste aanleg bestaat uit:

1° een door de Koning benoemde stemgerechtigde voorzitter, rechter in functie of emeritus, plaatsvervangend of toegevoegd, bij de in artikel 40 van de Grondwet bedoelde rechtbank van eerste aanleg of arbeidsrechtbank, of magistraat van het Openbaar ministerie bij deze gerechten, als werkend lid;

2° twee stemgerechtigde leden, artsen, benoemd door de Koning uit de kandidaten door de verzekeringsinstellingen voorgedragen op dubbele lijsten, als werkende leden;

(°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 2)

[W – Wet(div)(II) 27-12-06 – B.S. 28-12-06 – ed. 3 – art. 159]^(°)

3° twee stemgerechtigde leden benoemd door de Koning uit de kandidaten die op dubbele lijsten worden voorgedragen door de groepen die respectievelijk zijn bedoeld in artikel 140, § 1, eerste lid, 3°, 5° tot 21°, als werkende leden. Deze leden hebben slechts zitting voor de zaken welke de groep die hen heeft voorgedragen, rechtstreeks aanbelangen.

Elke Kamer van beroep bestaat uit:

[W – Wet(div)(II) 27-12-06 – B.S. 28-12 – ed. 3 – art. 159]^(°°)

1° Een door de Koning benoemde voorzitter, raadsheer, in functie of emeritus, plaatsvervangend of toegevoegd, bij de in artikel 40 van de Grondwet bedoelde hof van beroep of arbeidshof, of een magistraat van het Openbaar ministerie bij deze hoven, als werkend lid;

2° twee leden, artsen, met raadgevende stem, benoemd door de Koning uit de kandidaten door de verzekeringsinstellingen voorgedragen op dubbele lijsten, als werkende leden;

[W – Wet(div)(II) 27-12-06 – B.S. 28-12 – ed. 3 – art. 159]^(°°°)

3° twee leden, met raadgevende stem, benoemd door de Koning uit de kandidaten die op dubbele lijsten worden voorgedragen door de groepen die respectievelijk zijn bedoeld in artikel 140, § 1, eerste lid 3°, 5° tot 21°, als werkende leden. Deze leden hebben slechts zitting voor de zaken welke de groep die hen heeft voorgedragen, rechtstreeks aanbelangen.

Wanneer een zorgverlener behoort tot verschillende beroepscategorieën zoals bedoeld in artikel 140, beslist de Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg of van de Kamer van beroep over de samenstelling van zijn Kamer. Bij zijn verklaring van verschijning en voor ieder ander rechtsmiddel, moet de zorgverlener, op straffe van verval, de beroepscategorie aanwijzen waartoe hij behoort. Desgevallend hoort de Voorzitter in raadkamer de zorgverlener en de andere in het geding betrokken partijen, waarna in een beschikking omtrent de samenstelling van de Kamer wordt beslist. Tegen deze beschikking staat geen rechtsmiddel open. De beschikking wordt binnen zeven dagen ter kennis gegeven aan de partijen.

Wanneer feiten toerekenbaar zijn aan meerdere zorgverleners die tot verschillende beroepscategorieën behoren zoals bedoeld in artikel 140, en zij onderling zo nauw verbonden zijn dat het wenselijk is ze samen te behandelen en te berechten, teneinde oplossingen te vermijden die onverenigbaar zijn wanneer de feiten afzonderlijk worden berecht, beslist de Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg of van de Kamer van beroep over de samenstelling van de Kamer.

Hij waakt erover dat:

1° van elke beroepscategorie waartoe de zorgverleners behoren, minstens één vertegenwoordiger deel uitmaakt van de Kamer;

2° er een gelijke vertegenwoordiging is van de beroepscategorieën waartoe de zorgverleners behoren en van de verzekeringsinstellingen.

(°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 2)

(°°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 2).

(°°°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 2)

§ 2. [W – Wet(div)(1) 17-7-15 - B.S. 17-8 - art. 25]

Voor elke voorzitter benoemt de Koning twee plaatsvervangers en voor elk lid in de Kamers van eerste aanleg en in de Kamers van beroep benoemt Hij [vier] plaatsvervangers. Het mandaat van de werkende en plaatsvervangende leden in deze Kamers is onverenigbaar met dat van lid van het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle.

Het mandaat van de voorzitters en de leden in de Kamers van eerste aanleg en de Kamers van beroep duurt vier jaar; het mandaat is hernieuwbaar. Het mandaat van de overleden of ontslagnemende leden wordt beëindigd door hun opvolgers.

De leeftijdsgrens van de leden en de voorzitters is 70 jaar.

§ 3. De Kamers van eerste aanleg en de Kamers van beroep zetelen te Brussel in de lokalen van het Instituut.

[W – Wet(div)(II) 27-12-06 – B.S. 28-12 – ed. 3 – art. 159]^(°)

De Kamers van eerste aanleg en van beroep worden bijgestaan door een griffie. De leden ervan worden aangewezen door de Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle uit de personeelsleden van deze dienst. Zij voeren de taken uit die zijn bepaald in de gecoördineerde wet, de uitvoeringsbesluiten en de taken voorgeschreven door de voorzitters van de Kamers.

[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°)

§ 4. De zorgverlener of de [adviserend-arts] in de tuchtzaken bedoeld in artikel 155, § 1, 2°, mag zich laten bijstaan of laten vertegenwoordigen door een persoon van zijn keuze. De Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle wordt vertegenwoordigd door een advocaat of een ambtenaar die door de Leidend ambtenaar van die dienst is aangewezen.

[W – Wet(div)(II) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 3]

§ 5. De Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle [of de door hem aangewezen ambtenaar] maakt, zonder voorafgaandelijke machtiging of zonder goedkeuring achteraf van het Comité, de zaken aanhangig bij de Kamers van eerste aanleg, stelt beroep in tegen de beslissingen van de Kamers van eerste aanleg, en stelt cassatieberoep in bij de Raad van State.

§ 6. De Koning bepaalt de werkingsregels en maakt het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep op.

§ 7. De Koning bepaalt de verdeling van de mandaten van de vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen. Hierbij houdt Hij rekening met de respectieve getalsterkte, met dien verstande dat iedere verzekeringsinstelling recht heeft op ten minste één mandaat.

(°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 2)

(°°) wijziging enkel in NL

§ 8. De magistraat-voorzitter van de Kamer van eerste aanleg of van de Kamer van beroep behandelt alléénzetelend de beroepen die zijn aangetekend tegen de tuchtmaatregelen die in artikel 155, § 1, 2°, zijn vermeld en tegen de beslissingen ingeval van een inbreuk tegen artikel 73bis, 8°.

[I – Wet(div)(II) 19-3-13 - B.S. 29-3 - ed. 2 - art. 2]

[§ 9. De in § 1, tweede lid, 2° en 3°, bedoelde leden van de Kamer van eerste aanleg leggen in handen van de Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg, in persoon of schriftelijk, de eed af die voorgeschreven is door artikel 2 van het decreet van 20 juli 1831 betreffende de eedaflegging bij de aanvang der grondwettelijke vertegenwoordigende monarchie.

De in § 1, derde lid, 2° en 3°, bedoelde leden van de Kamer van beroep leggen in handen van de Voorzitter van de Kamer van beroep, in persoon of schriftelijk, de eed af die voorgeschreven is door artikel 2 van het decreet van 20 juli 1831 betreffende de eedaflegging bij de aanvang der grondwettelijke vertegenwoordigende monarchie.]

[I – Wet(div)(II) 19-3-13 - B.S. 29-3 - ed. 2 - art. 2]

[§ 10. Wanneer een werkend lid, opgeroepen voor een zitting, verhinderd is om die zitting bij te wonen, meldt hij dat onverwijld aan de griffie, waarna een plaatsvervangend lid ter vervanging wordt uitgenodigd.

Wanneer die procedure wordt gevolgd, blijft de zetel geldig samengesteld op de zittingsdag wanneer naast de Voorzitter minstens ook aanwezig zijn:

- een van de in § 1, tweede lid, 2°, bedoelde leden en een van de in § 1, tweede lid, 3°, bedoelde leden voor wat de Kamer van eerste aanleg betreft;
- een van de in § 1, derde lid, 2°, bedoelde leden en een van de in § 1, derde lid, 3°, bedoelde leden voor wat de Kamer van beroep betreft.

Wanneer de voorzitter vaststelt dat de leden van een groep talrijker zijn dan die van een andere groep, wijst hij ter herstelling van het evenwicht, het jongste lid aan dat niet zal zetelen. Dat zal worden vermeld op het proces-verbaal van de terechtzitting.]

[I – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°)

Afdeling Iter

Het recht van onderzoek van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle

Art. 146. § 1. [V – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 99]

[Om de in artikel 139, tweede lid, 2° tot 5°, bedoelde opdrachten te vervullen, beschikt de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle over inspecterend personeel alsook over administratief personeel bekleed met verschillende graden.]

[I – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 99; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°)

Onder inspecterend personeel wordt verstaan: de [artsen-inspecteurs], de apothekers-inspecteurs, de verpleegkundigen-controleurs, en de inspecteurs die een andere beroepskwalificatie hebben.

[I – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 99]

[Het inspecterend personeel is sociaal inspecteur in de zin van artikel 16, 1°, van het Sociaal strafwetboek. Zij leggen de eed af overeenkomstig artikel 175.]

[I – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 99]

[Het inspecterend personeel is bevoegd voor het gehele Belgische grondgebied, ongeacht hun administratieve standplaats.]

[Opgeheven door: Wet(*div*)(I) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 (vroeger 2de lid)]

[V – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 25; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°)

Het aantal [artsen-inspecteurs] wordt vastgesteld op één [arts] per schijf van 80.000 rechthebbenden, dat van de apothekers-insepcteurs bedraagt één apotheker per volledige schijf van 1 miljoen rechthebbenden.

[I – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 25; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°)

De Koning bepaalt de regels en de procedure met betrekking tot de toekenning van de accreditering van de [artsen] ambtenaren van het Instituut, na het advies van het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle te hebben ingewonnen. Hij stelt eveneens het financieel voordeel vast dat aan de accreditering is gekoppeld. De uitgaven die voortvloeien uit de accreditering van de [artsen-inspecteurs] vallen ten laste van de begroting voor de administratiekosten van het Instituut.

(°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°) wijziging enkel in NL

(°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°) wijziging enkel in NL

§ 2. [V – Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3; W – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; W – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°)

De Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle gaat over tot iedere onderzoek of vaststelling, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van zijn comité of op behoorlijk gemotiveerd verzoek van de minister, één van de bijzondere diensten van het Instituut, de verzekeringsinstellingen of een in het comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle vertegenwoordigde beroepsorganisatie. In het raam van de controle op de verzekering voor geneeskundige verzorging, maakt de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle de opmerkingen en waarschuwingen die hij nuttig acht ten aanzien van de personen en inrichtingen die gemachtigd zijn om geneeskundige verstrekkingen te verlenen.

[Opgeheven door: Wet(div) 19-3-13 - B.S. 29-3 - ed. 2 - art. 17 (vroeger lid 2)]

[I – Wet(div) 18-12-16 - B.S. 27-12 - art. 31]

[§ 2/1. Om de in artikel 73bis bedoelde inbreuken vast te stellen en de waarde te berekenen van de prestaties die ten onrechte werden terugbetaald door de verplichte ziekteverzekering, kan het in paragraaf 1 bedoelde inspecterend personeel onder andere gebruik maken van de controlemethode via steekproeftrekking en extrapolatie.

Deze methode bestaat uit:

1° het vaststellen van een steekproefkader door het identificeren en definiëren van een reeks onafhankelijke gevallen die onderzocht zullen worden;

2° het uitvoeren van een willekeurige steekproeftrekking uit dat steekproefkader teneinde een steekproef samen te stellen en het documenteren van de methode van steekproeftrekking;

3° het analyseren van de gevallen in deze steekproef en het berekenen binnen de steekproef van het percentage van de bedragen die onterecht zijn terugbetaald door de verplichte ziekteverzekering;

4° het berekenen van de waarde waarvoor geldt dat de kans dat het percentage op populatieniveau dat men probeert te schatten, zich eronder bevindt, kleiner is dan 2,5 pct;

5° het gebruiken van die waarde om het terug te vorderen bedrag te berekenen voor alle prestaties in het steekproefkader.]

(°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

[W – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°)

§ 3. [I – Wet 25-1-99 - B.S. 6-2; W – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1]^(°°)

De Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle kan bij de betrokken tuchtrechtelijke instanties eveneens de feiten, verzameld tijdens zijn onderzoeken, aanklagen, in zoverre die inlichtingen deze laatsten kunnen aanbelangen bij de uitoefening van het toezicht waarmee ze belast zijn.

[I – Wet 25-1-99 - B.S. 6-2; W – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1]^(°°°)

De genoemde instanties brengen de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle eveneens op de hoogte van de definitieve beslissingen die zij hebben uitgesproken betreffende feiten die de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen schade hebben toegebracht.

[I – Wet 25-1-99 - B.S. 6-2; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°)

De provinciale raden en de raden van beroep van de Orde der [artsen] delen in het bijzonder aan de voormelde dienst de straffen mee, die werden uitgesproken wegens misbruiken van de diagnostische en therapeutische vrijheid.

[I – Wet 25-1-99 - B.S. 6-2]

Deze mededelingen vermelden de motivering en het beschikkend gedeelte van die beslissingen tot sanctie.

[I – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°°°°°)

Art. 146bis. § 1. [W – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 40]

Na melding door de verzekeringsinstellingen, de profielencommissies of op eigen initiatief verzamelt de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle de gegevens over de verstrekkingen [bedoeld door de indicatoren, vermeld] in artikel 73, § 2.

[W – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 40; W – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 100]

De door de profielencommissies overgezonden vaststellingen gelden tot bewijs van het tegendeel. Zij worden alsdusdanig door [het inspecterend personeel] van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle gebruikt om de inbreuken zoals beschreven in artikel 73bis, 4°, 5° et 6°, vast te stellen.

Na analyse van de ingewonnen gegevens informeert de Dienst desgevallend de zorgverlener van het overschrijden van de indicatoren van manifeste afwijking en nodigt hem uit binnen de maand zijn schriftelijke verweermiddelen te bezorgen.

(°) § 3, bestaat uit lid 6, 7, 8, en 9 en is van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°) van toepassing vanaf 15-2-2003

(°°°) van toepassing vanaf 15-2-2003

(°°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

Na onderzoek van deze verweermiddelen kan de Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle hetzij het dossier afsluiten zonder gevolg, hetzij de praktijk van de zorgverlener onder monitoring plaatsen voor de betrokken verstrekkingen.

De plaatsing onder monitoring bestaat uit een evaluatie van het voorschrijfgedrag en de uitvoeringswijze van een zorgverlener op basis van de indicatoren bedoeld in artikel 73, § 2.

[I – Wet(div)(I) 8-6-08 - B.S. 16-6 - ed. 2 - art. 29]

[Voor de toepassing van leden 8 en 9 alsook van de artikelen 73bis, 6°, en 142, § 1, 6°, betreft de controle van de elementen, bedoeld in artikel 73, § 3, derde lid, enkel de voorschriften afgeleverd vanaf de begindatum van de monitoring.]

[W – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 –art. 40]

De plaatsing onder monitoring duurt minimum zes maanden. Deze onderzoeksmaatregel moet ter kennis gebracht worden van de zorgverlener, waarbij de begindatum van de maatregel, de aanbevelingen die van toepassing zijn op zijn praktijkgedrag, alsook de maatregelen die genomen kunnen worden in geval van inbreuken [op artikel 73bis, 4°, 5° en 6°], worden meegedeeld. Tegen deze maatregel staat geen beroep open.

De profielencommissies hebben de bevoegdheid om de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle uit te nodigen zorgverleners onder monitoring te zetten op basis van een gemotiveerd dossier. De Leidend ambtenaar brengt verslag uit van het gevolg gegeven aan de aanvragen van de profielencommissies.

Wanneer na afloop van de monitoring blijkt dat de zorgverlener zich niet of onvoldoende heeft aangepast in de zin van een goede medische praktijkvoering, verzoekt de Dienst de betrokken zorgverlener zijn verklaringen binnen de termijn van één maand na de datum van het verzoek schriftelijk te bezorgen.

[V – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 40]

[De verklaringen worden voorgelegd aan het Comité dat:

1° het dossier kan afsluiten zonder gevolg;

2° het dossier kan afsluiten met een waarschuwing;

3° de leidend ambtenaar kan opdragen de zaak aanhangig te maken bij de Kamer van eerste aanleg.

[W – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 100; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°)

Bevat het dossier echter een inbreuk op artikel 73bis, 6°, moet het Comité, wanneer niet onmiddellijk maatregelen kunnen genomen worden als bedoeld onder 1° en 2°, het Nationaal college van [adviserend-artsen] de opdracht geven, op basis van een steekproef, de navolging van de aanbevelingen, bedoeld onder artikel 73, § 2, tweede lid, te evalueren. Wanneer het College, op basis van deze evaluatie, vaststelt dat de aanbevelingen in minstens 20 pct. van de gevallen onvoldoende nagevolgd worden, wordt de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle hiervan verwittigd, die vervolgens het dossier aan het Comité voorlegt. De vaststellingen, meegedeeld door het Nationaal college van [adviserend-artsen], zijn bewijskrachtig tot bewijs van het tegendeel. Zij worden als dusdanig gehanteerd door het inspecterend personeel van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, om inbreuken vast te stellen als bedoeld onder artikel 73bis, 6°. Het Comité neemt vervolgens één van de maatregelen, vermeld onder 1° tot 3°.

(°) wijziging enkel in NL

[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°)

De gebruikte methodologie bij het samenstellen van de steekproef en de analyse ervan, wordt door het Nationaal college van [adviserend-artsen] bepaald en voorafgaandelijk ter kennis gesteld van de betrokken zorgverlener.

Tegen de beslissingen bedoeld in 1° en 2° kan de Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle een beroep instellen bij de Kamer van eerste aanleg.

§ 2. [W – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 40; W – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 100]

Na melding door de verzekeringsinstellingen, een profielencommissie of op eigen initiatief, verzamelt de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle de gegevens over de verstrekkingen bedoeld in artikel 73, § 4. De door de profielencommissies overgezonden vaststellingen gelden tot bewijs van het tegendeel. Zij worden alsdusdanig door [het inspecterend personeel] van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle gebruikt om de inbreuken zoals beschreven in artikel 73bis vast te stellen.

De plaatsing onder monitoring duurt minimum zes maanden. Deze onderzoeksmaatregel moet ter kennis gebracht worden van de zorgverlener, waarbij de begindatum van de maatregel, de aanbevelingen die van toepassing zijn op zijn praktijkgedrag, alsook de maatregelen die genomen kunnen worden in geval van inbreuken op artikel 73bis, worden meegedeeld. Tegen deze maatregel staat geen beroep open.

De profielencommissies hebben de bevoegdheid om de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle uit te nodigen zorgverleners onder monitoring te zetten op basis van een gemotiveerd dossier. De Leidend ambtenaar brengt verslag uit van het gevolg gegeven aan de aanvragen van de profielencommissies.

[W – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 40]

Na analyse van [de door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle verzamelde gegevens] maken [de ambtenaren bedoeld in het eerste lid] proces-verbaal van vaststelling op dat overeenkomstig artikel 142, § 2, aan de zorgverlener ter kennis wordt gegeven waarbij hij uitgenodigd wordt binnen de maand zijn schriftelijke verweermiddelen te bezorgen.

Deze verweermiddelen worden meegedeeld aan het Comité dat, na ze onderzocht te hebben, kan beslissen:

- 1° het dossier zonder gevolg te klasseren;
- 2° het dossier af te sluiten met een waarschuwing;

[V – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 40]

[3° de leidend ambtenaar kan opdragen de zaak aanhangig te maken bij de Kamer van eerste aanleg en wanneer nodig, de natuurlijke of rechtspersoon, bedoeld onder artikel 164, tweede lid, hier tegelijkertijd van verwittigen met een aangetekend schrijven.]

Tegen de beslissingen bedoeld in 1° en 2° van het vorige lid kan de Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle een beroep instellen bij de Kamer van eerste aanleg.

(°) wijziging enkel in NL

[V – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 101]

Afdeling II

[Het inspecterend personeel van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle]

Art. 147. [W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°)

De [artsen-inspecteurs] hebben tot opdracht de uitvoering van de aan de [adviserend-artsen] opgedragen taken te controleren. Te dien einde doen zij alle nodige onderzoeken en, gebeurlijk, het lichamelijk onderzoek van de rechthebbenden.

[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°)

Overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 90 en 94 mogen de [artsen-inspecteurs] de gerechtigden onderzoeken en een beslissing nemen over de staat van arbeidsongeschiktheid.

[I – Wet 14-1-02 - B.S. 22-2 - ed. 1; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°)

De apothekers-inspecteurs hebben eveneens als taak de correcte uitvoering na te gaan van de controles toevertrouwd aan de [adviserend-artsen] met betrekking tot de terugbetaling van farmaceutische specialiteiten en van magistrale bereidingen.

Art. 148. [W - Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°)

Onverminderd de opdracht die aan de [adviserend-artsen] is toevertrouwd, staan de [artsen-inspecteurs] in individuele gevallen in voor de geneeskundige controle op de arbeidsongeschiktheid, hetzij op verzoek van de werkgevers of van de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, hetzij op grond van de verslagen betreffende de enquêtes die door de met de controle belaste ambtenaren van de diensten voor geneeskundige evaluatie en controle en voor administratieve controle zijn verricht binnen het bestek van hun opdrachten zoals deze zijn omschreven in de artikelen 146 en 162.

[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°°)

In dat geval doen de [artsen-inspecteurs] uitspraak over de staat van arbeidsongeschiktheid en geven van hun beslissing kennis onder de in artikel 149 bepaalde voorwaarden.

[V – Wet 21-12-13 - B.S. 27-1-14 - ed. 1 - art. 25]^(°°°°°°)

Art. 149. [W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°°°°)

De beslissingen van de [artsen-inspecteurs] over de staat van arbeidsongeschiktheid worden aan de gerechtigde en de [adviserend-arts] de dag zelf ter kennis gebracht. Die beslissingen zijn onmiddellijk uitvoerbaar.

(°) wijziging enkel in NL

(°°) wijziging enkel in NL

(°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°°°) van toepassing vanaf 31-12-2015. De tekst van het huidige van kracht zijnde art. 149 luidt: “Van de beslissingen van de geneesheren-inspecteurs over de staat van arbeidsongeschiktheid wordt, de dag zelf, kennis gegeven aan de gerechtigde en aan de adviserend geneesheer onder de door het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle te bepalen voorwaarden. Die beslissingen zijn dadelijk uitvoerbaar.”

(°°°°°°°) wijziging enkel in NL

[**W** – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°)

Die [artsen-inspecteurs] delen aan de Geneeskundige raad voor invaliditeit de gegevens over de arbeidsongeschiktheid mee. Het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen stelt, op advies van de Hoge commissie van de Geneeskundige raad voor invaliditeit, de inhoud van deze gegevens, evenals de nadere regels en de termijn waarbinnen deze gegevens aan de Geneeskundige raad voor invaliditeit moeten worden meegedeeld, vast.

Art. 150. [**W** – Wet 20-12-95 - B.S. 23-12; **W** – Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3; **W** – Wet(div)(1) 19-5-10 – B.S. 2-6 – ed. 2 – art. 19; **W** – Wet(div)(I) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 41; **W** – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 102]

Onverminderd de bepalingen van Het Sociaal Strafwetboek zijn de werkgevers, de verzekeringsinstellingen, de verzorgingsinrichtingen, de tarifieringsdiensten, alsmede hun aangestelden of gevolmachtigden, de personen die de bij deze gecoördineerde wet omschreven geneeskundige verstrekkingen mogen verlenen, en de rechthebbenden ertoe gehouden [het inspecterend personeel van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle] alle inlichtingen en bescheiden te verstrekken welke zij ter uitoefening van hun controleopdracht behoeven. Alle natuurlijke en rechtspersonen, alsmede hun aangestelden of gevolmachtigden, en in het bijzonder de producenten of leveranciers van medische apparatuur en toestellen, van terugbetaalde geneesmiddelen en farmaceutische specialiteiten, en andere terugbetaalde producten, die inlichtingen of documenten onder zich hebben die de hierboven bedoelde inspecteurs behoeven voor de uitoefening van hun controleopdracht, zijn eveneens gehouden tot die verplichting. De mededeling en het gebruik van die inlichtingen en bescheiden zijn afhankelijk gesteld van eerbiediging van het geneeskundig geheim.

(°) wijziging enkel in NL

[V – Wet(II) 24-12-02 - B.S. 31-12 - ed. 1]^(°)

Wat de verzekeringsinstellingen en de tarificatiediensten betreft, moet die mededeling van inlichtingen en stukken geschieden binnen een maximumtermijn van dertig dagen te rekenen vanaf de datum van aanvraag.

[W – Wet(II) 24-12-02 - B.S. 31-12 - ed. 1; W – Wet(div)(1) 19-5-10 – B.S. 2-6 – ed. 2 – art. 19]

De Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle heeft toegang tot alle gegevens en documenten die door verzekeringsinstellingen[, tarifieringsdiensten], zorgverleners, verplegingsinrichtingen en andere inrichtingen of diensten voor geneeskundige verzorging dienen meegedeeld te worden in het kader van deze gecoördineerde wet.

[W – Wet(II) 24-12-02 - B.S. 31-12 - ed. 1]^(°°)

De Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle heeft rechtstreekse toegang tot de profielgegevens en de verwerking ervan bij de Dienst voor geneeskundige verzorging en de Dienst voor uitkeringen.

Opgeheven bij: Wet 20-12-95 - B.S. 23-12. (vroeger lid 5)

[I – Wet(I) 22-12-03 - B.S. 31-12 - ed. 1]

De Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle heeft op aanvraag toegang tot de gegevens bedoeld in artikel 165, achtste lid bij de Dienst voor geneeskundige verzorging.

[V – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 103; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°)

Art. 151. De gewestelijke directeur en het inspecterend personeel van elke gewestelijke dienst staan onder de leiding van twee [artsen-inspecteurs-generaal], die onder de leiding staan van de [artsen-directeur-generaal], leidend ambtenaar. Het administratief personeel staat onder de leiding van een administratief verantwoordelijke.

Art. 152. [W – Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3; W – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 104; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°)

De geschillen van geneeskundige aard tussen de [adviserend-artsen] en de [artsen-inspecteurs], behoudens die waarbij de rechten van de rechthebbenden in het geding komen, worden de gewestelijk directeur ter beslissing voorgelegd.

[W – Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3; W – Wet(II) 24-12-02 - B.S. 31-12 - ed. 1; W – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 104]

De betrokkenen kunnen tegen de beslissingen van de [gewestelijk directeur] hoger beroep instellen bij het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle.

[W – Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3; W – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 104]

De Koning stelt vast in welke vormen en binnen welke termijnen de [gewestelijk directeur] en het Comité uitspraak behoren te doen.

(°) van toepassing vanaf 15-2-2003

(°°) van toepassing vanaf 15-2-2003

(°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°) wijziging enkel in NL

[**W** – Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3; **W** – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 104]

Het beroep bij de [gewestelijk directeur] en het hoger beroep bij het Comité hebben schorsende werking.

[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°)

Afdeling III

[Adviserend-artsen]

[V – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 26]

Art. 153. § 1. [W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°)

De [adviserend-artsen] hebben als opdrachten:

1) de sociaal verzekerden advies, informatie en sociale begeleiding te verlenen, teneinde ervoor te zorgen dat hen de meest geschikte verzorging en behandeling tegen de beste prijs wordt verleend, rekening houdende met de globale middelen van de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen;

2) de zorgverleners te informeren, teneinde de correcte toepassing van de reglementering betreffende de verzekering voor geneeskundige verzorging voor hen te verduidelijken, door toe te zien op het optimale gebruik van de middelen van deze verzekering;

3) de arbeidsongeschiktheid te controleren, overeenkomstig de bepalingen van titel IV, hoofdstuk III, afdelingen I en II en de regels uitgevaardigd bij toepassing van artikel 86, § 3 van deze wet;

4) de geneeskundige verstrekkingen te controleren, overeenkomstig de bepalingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten en –reglementen.

[V – Wet (div) 25-4-14 - B.S. 6-6 - art. 9; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°)

De [adviserend-artsen] moeten de richtlijnen van het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle naleven en de therapeutische vrijheid van de zorgverleners in acht nemen bij de vervulling van hun opdrachten bedoeld onder 1), 2) en 4) en de richtlijnen van het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen bij de vervulling van hun opdrachten bedoeld onder 3) naleven.

[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – art. 43]^(°°°°)

De beslissingen van de [adviserend-artsen] zijn bindend voor de verzekeringsinstellingen.

§ 2. [W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – art. 43]^(°°°°°)

In het kader van de controle van de arbeidsongeschiktheid, zenden de [adviserend-artsen], onder de voorwaarden binnen de termijnen die door de Koning zijn vastgesteld, de in artikel 94, eerste lid, bedoelde verslagen naar de Geneeskundige raad voor invaliditeit, en oefenen zij de bevoegdheden uit die hun zijn toegewezen krachtens de artikelen 23, § 1 en 94, tweede lid.

(°) wijziging enkel in NL

(°°) wijziging enkel in NL

(°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°°) wijziging enkel in NL

[W – Wet(prog)(1) 19-12-14 - B.S. 29-12 - ed. 2 - art. 157; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – art. 43]^(°)

De [adviserend-artsen] zien eveneens toe op de socio-professionele reïntegratie van de arbeidsongeschikte gerechtigden. Daartoe nemen zij alle nuttige maatregelen waaronder de opmaak en de opvolging van het in artikel 100, § 1/1 en contacteren zij, met het akkoord van de gerechtigde, elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die kan bijdragen tot zijn beroepsherinschakeling. De [adviserend-arts] neemt deel aan het in artikel 109bis bedoelde traject van beroepsherscholing, onder de door de Koning bepaalde voorwaarden.

[V – Wet(div) 25-4-14 - B.S. 6-6 - art. 9; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – art. 43]^(°°)

De [adviserend-artsen] bezorgen de Dienst voor uitkeringen de verslagen betreffende de controle van de arbeidsongeschiktheid, binnen de termijn en volgens de modaliteiten bepaald door voornoemde Dienst.

[I – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 81; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – art. 43]^(°°°)

§ 2/1. De feitelijke en medische vaststellingen die de [adviserend-artsen] tijdens de uitoefening van hun controletaken verrichten hebben bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Deze vaststellingen mogen, met hun bewijswaarde, worden gebruikt door de inspecteurs en controleurs bedoeld in de artikelen 146 en 162 met het oog op de vaststelling van inbreuken.

§ 3. [W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – art. 43; W – Wet(div) 21-12-18 – B.S. 17-1-19 – art. 57]

Binnen het kader van de controle op de verstrekkingen van de verzekering voor geneeskundige verzorging, gaan de adviserend-artsen na of de medische terugbetalingsvoorwaarden van de geneeskundige verstrekkingen zijn nageleefd en verlenen zij de vastgestelde machtigingen. Zij kunnen meewerken aan de evaluatie van het optimaal gebruik van de middelen van de verzekering geneeskundige verzorging onder de voorwaarden bepaald door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en met naleving van het beginsel van de therapeutische vrijheid vastgesteld in artikel 11 van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidsberoepen. Voor de uitvoering van deze evaluatieopdracht mogen de adviserend-artsen slechts die gegevens gebruiken waartoe zij bij toepassing van deze wet toegang hebben, met eerbiediging van [de regelgeving inzake de verwerking van persoonsgegevens] en het beroepsgeheim.

[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – art. 43]^(°°°°)

De [adviserend-artsen] stellen verslagen op betreffende de controle op de geneeskundige verstrekkingen, binnen de termijnen en in de vorm bepaald door het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle.

Zij gaan eveneens na of alle in de artikelen 35, vierde lid, en 37, §§ 12 en 13, bedoelde voorwaarden zijn vervuld en brengen van de vastgestelde inbreuken verslag uit aan de betrokken installaties, namelijk:

(°) wijziging enkel in NL

(°°) wijziging enkel in NL

(°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°) wijziging enkel in NL

1° de Dienst voor administratieve controle voor de aanwezigheid en de bezoldigingsvoorwaarden van het personeel;

2° de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle voor het daadwerkelijk verlenen van de verzorging die is gedekt door de in artikel 37, §§ 12 en 13, bedoelde tegemoetkomingen;

3° de Dienst voor geneeskundige verzorging voor de andere vastgestelde onregelmatigheden.

[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°)

De hogervermelde verslagen worden aan de voornoemde instanties meegedeeld door de [artsen-directeurs], als bedoeld in § 4.

[W – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 4; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°)

De Koning kan, op voorstel van het Verzekeringscomité, voor de uitvoering van controletaken voor de in artikel 34, 1e lid, 1°, b), bedoelde verstrekkingen en de in artikel 34, 1e lid, 11° en 12° bedoelde instellingen die zijn opgedragen aan de [adviserend-artsen], een Nationaal College van [adviserend-artsen] instellen, alsook lokale colleges die onder het toezicht van hogervermeld nationaal college worden geplaatst en die naast ten minste één verantwoordelijke [adviserend-arts], ook door [adviserend-artsen] van de verzekeringsinstellingen gemandateerde verpleegkundigen of kinesitherapeuten kunnen omvatten. De Koning bepaalt, op voorstel van het Verzekeringscomité, de samenstelling, de werking en de opdrachten van dat nationaal college en die lokale colleges.

§ 4. [W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°)

De organisatie en de coördinatie van de activiteit van de [adviserend-arts] in elke verzekeringsinstelling worden toevertrouwd aan een [arts-directeur]. De [artsen-directeurs] zien erop toe dat de [adviserend-artsen] over een paramedische en administratieve ondersteuning beschikken, die naargelang van hun behoeften bestaat uit kinesitherapeuten, verpleegkundigen, paramedische en administratieve medewerkers, personeelsleden van de verzekeringstellingen, aan wie zij enkel de opdrachten die zijn bepaald door het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle kunnen delegeren.

[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°)

De [adviserend-artsen] zijn verantwoordelijk voor de correcte uitvoering van de taken die zijn toevertrouwd aan de medewerkers die hen bijstaan.

(°) wijziging enkel in NL

(°°) wijziging enkel in NL

(°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°) wijziging enkel in NL

§ 5. [W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°)

Bij de dienst voor geneeskundige evaluatie en controle wordt een Hoge raad van [artsen-directeurs] ingesteld die bestaat uit de [artsen-directeurs] van de verzekeringsinstellingen, de [arts-directeur-generaal] en de [artsen-inspecteurs-generaal] van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle.

[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°)

De Hoge raad van [artsen-directeurs] is belast met het zoeken naar en bevorderen van een georganiseerde aanpak in de medische controle- of evaluatieopdrachten, zowel tussen verzekeringsinstellingen, als ter aanvulling van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle en dit bij de uitoefening van hun respectievelijke opdrachten in het kader van de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen. Daartoe informeren de [artsen-directeurs] de Hoge raad over de genomen initiatieven binnen het kader van hun opdrachten, onder andere binnen het domein van de evaluatie, bedoeld in artikel 153, § 2, tweede lid en binnen het domein van de informatieverlening aan de zorgverleners over de juiste toepassing van de informatieverlening aan de zorgverleners over de juiste toepassing van de reglementering van de verzekering voor geneeskundige verzorging. De [artsen-directeurs] delen tevens aan de Hoge Raad de in § 2, derde lid en § 3, tweede lid, bedoelde verslagen mee.

[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°)

Op basis van die verslagen en de mededelingen met betrekking tot de initiatieven die door de [artsen-directeurs] van de verzekeringsinstellingen zijn genomen, kan de hoge raad aan het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle voorstellen voorleggen ter aanpassing van de richtlijnen en de normen die door het comité in toepassing van artikel 141, § 1, 2°, zijn gedefinieerd.

[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°)

De Koning kan aanvullende regels vaststellen met betrekking tot de samenstelling en de werking van de Hoge Raad van [artsen-directeurs].

Art. 154. [W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°°)

De [adviserend-artsen] worden door de verzekeringsinstellingen in dienst genomen en bezoldigd.

[W – Wet (II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°°°)

Het ambt van [adviserend-arts] mag evenwel slechts aan door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle beëdigde [artsen] opgedragen worden. De [adviserend-artsen] leggen de eed af ten overstaan van de voorzitter van het Comité van die Dienst. Om tot de eedaflegging als [adviserend-artsen] toegelaten te worden, dient hij vooraf door een verzekeringsinstelling voorgedragen en door het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle erkend te zijn.

(°) wijziging enkel in NL

(°°) wijziging enkel in NL

(°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°°°) wijziging enkel in NL

[W – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°)

Vooraleer een [adviserend-arts] te erkennen, verzoekt het Comité de bevoegde Provinciale raad van de Orde der [artsen] om advies; verstrekt de Provinciale raad van de Orde van [artsen] het advies niet binnen de door het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle bepaalde termijn, dan wordt deze formaliteit geacht te zijn vervuld.

[W – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°)

De [adviserend-artsen] mogen door de verzekeringsinstellingen slechts worden afgezet of ontslagen als het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle de intrekking van hun erkenning heeft uitgesproken of, in geval van ambtsopheffing, met de instemming van dat Comité en onder de in het statuut van de [adviserend-artsen] bepaalde voorwaarden.

[V – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 27; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°)

Het statuut en de bezoldiging van de [adviserend-artsen] worden door de Koning bepaald op voorstel van het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, na raadpleging van de verzekeringsinstellingen en het Algemeen beheerscomité.

[I – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 27; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°)

[De Koning bepaalt de regels en de procedure met betrekking tot de toekenning van de accreditering van de [adviserend-artsen], na het advies van het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle te hebben ingewonnen. Hij stelt eveneens het financieel voordeel vast dat aan de accreditering is gekoppeld. De uitgaven die voortvloeien uit de accreditering vallen ten laste van de begroting voor de administratiekosten van het Instituut.]

[Opgeheven door: Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 89 (vroeger 7de lid)]

[Opgeheven door: Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 89 (vroeger 8ste lid)]

Afdeling IV

Tuchtmaatregelen

[V – Wet 28-12-99 - B.S. 28-1-00]

Art. 155. [W – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1]^(°°°°°)

§ 1. Het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle kan:

[W – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°°°°°°)

1° [Opgeheven door: Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 41]

(°) wijziging enkel in NL

(°°) wijziging enkel in NL

(°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°°) van toepassing vanaf 15-2-2003

(°°°°°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

[**W** – Wet 22-8-02 - B.S. 10-9; **W** - Wet(div) 10-12-09 - B.S. 31-12 - ed. 3 - art. 49; **W** – Wet(div) 25-4-14 - B.S. 6-6 - art. 10; **W** – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°)

2° de in artikel 154 bedoelde [adviserend-artsen] die zich niet schikken naar de verzekeringsregelen, [naar de richtlijnen van het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, naar de richtlijnen van het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen] of naar de voorwaarden en de regelen vastgesteld met toepassing van artikel 127, § 3, van de wet betreffende de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, gecoördineerd op 10 juli 2008, de volgende tuchtstraffen opleggen: de waarschuwing, de afkeuring, de berisping, de schorsing van het recht tot uitoefening van hun ambt over een termijn van niet langer dan twee jaar en het definitief verbod tot uitoefening van dat ambt.

[**W** – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°)

Het statuut van de [adviserend-artsen] bepaalt volgens welke regelen de krachtens het eerste lid uitgesproken tuchtstraffen ter kennis worden gebracht van de verzekeringsinstellingen.

[**I** – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 28; **W** – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°)

Het Comité kan ook de accreditering van de [adviserend-arts] die zich niet schikt naar de hoger vermelde normen en richtlijnen tijdelijk of definitief intrekken.

[**I** – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 28; **W** – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°°)

In het statuut van de [adviserend-artsen] worden de modaliteiten bepaald op basis waarvan de krachtens het eerste lid uitgesproken tuchtstraffen ter kennis van de verzekeringsinstellingen worden gebracht.

[**W** – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; **W** – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°°°°°)

§ 2. Tegen de tuchtrechtelijke beslissingen van het Comité bedoeld in § 1, 2°, kan beroep aangetekend worden bij daartoe ingestelde Kamers van beroep bedoeld in artikel 144, § 1; het beroep schorst de uitvoering van de tuchtstraf.

(°) wijziging enkel in NL

(°°) wijziging enkel in NL

(°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

[**W** – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°)

§ 3. Bovendien kan het Comité, telkens als het belang van de dienst of het algemeen belang zulks vereist, die [adviserend-artsen] preventief schorsen over een tijdvak van ten hoogste twee maanden.

[**W** – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1]^(°°)

§ 4. [*Opgeheven door: Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 41*]

[**W** – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; **W** – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2; **W** – Wet(div)(I) 27-12-06 - B.S. 28-12 - ed. 3 - art. 258; **W** – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 41; **W** – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°)

§ 5. Zowel voor het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle als voor de Kamers van beroep, moet de [adviserend-arts], vooraf worden gehoord en mag hij zich laten bijstaan door een persoon die hij kiest.

§ 6. *Opgeheven bij: Wet 13-12-06 – B.S. 22-12 - ed. 2*^(°°°°)

(°) wijziging enkel in NL

(°°) van toepassing vanaf 15-2-2003

(°°°) wijziging enkel in NL

(°°°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

[V – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°)

Afdeling V

De beslissingen van de Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle en de beslissingen van de administratieve rechtscolleges ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle

[Opgeheven bij: Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; Opnieuw ingevoegd door: Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°°)

Art. 156. § 1. [W – Wet(div)(II) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 4]

De beslissingen van de Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle of van de door hem aangewezen ambtenaar, zoals bedoeld in artikel 143, de beslissingen van de Kamers van eerste aanleg zoals bedoeld in artikel 142, en de beslissingen van de Kamers van beroep, zoals bedoeld in artikelen 142 en 155, zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep. [Betalingstermijnen kunnen enkel worden toegestaan op een met redenen omklede aanvraag en gestaafd door alle nuttige bewijsstukken die moeten toelaten de gegrondheid te beoordelen.]

[V – Wet(div)(1) 17-7-15 - B.S. 17-8 - art. 26]

[De verschuldigde sommen worden binnen de dertig dagen volgend op de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde beslissingen betaald. Bij gebrek aan betaling binnen die termijn, brengen de nog verschuldigde sommen van rechtswege interesten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken zoals voorzien in artikel 2, § 3, van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening, te rekenen vanaf het verstrijken van die termijn.]

[V – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 82; W – Wet(div)(1) 17-7-15 - B.S. 17-8 - art. 26; W – Wet(div) 18-12-16 - B.S. 27-12 - art. 29]

Ingeval de schuldenaar in gebreke blijft, kunnen de verzekeringsinstellingen in toepassing van artikel 206bis, § 1, of de Algemene Administratie van [de inning en de invordering] in toepassing van artikel 206bis, § 2 worden belast met de invordering van de verschuldigde bedragen.

(°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

[W – Wet(div)(I) 27-12-06 - B.S. 28-12 - ed. 3 - art. 259]^(°)

§ 2. [W – Wet(div)(II) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 4]

In de kennisgeving van de beslissing van de Kamers van eerste aanleg wordt vermeld dat op straffe van niet ontvankelijkheid binnen de maand, te rekenen vanaf de kennisgeving van de beslissing, beroep kan worden ingesteld bij de Kamers van beroep. [De termijn loopt vanaf de eerste werkdag die volgt op deze waarop de aangetekende zending met ontvangstbewijs werd aangeboden in de woonplaats van de bestemming of, in voorkomend geval, in zijn verblijfplaats, of in zijn gekozen woonplaats.] Het beroep schort de uitvoering van de beslissing niet op. De kennisgeving herneemt de dienstige bepalingen van het Procedurereglement.

[W – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 42]

[In de kennisgeving van de beslissing van de Kamers van beroep wordt vermeld dat op straffe van niet ontvankelijkheid, een administratief cassatieberoep kan worden ingesteld bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, binnen de termijn bepaald in artikel 3, § 1, van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.] Het beroep schort de uitvoering van de beslissing niet op. De kennisgeving meldt eveneens dat het administratief kortgeding bij de Raad van State, zoals bedoeld in de artikelen 17 en volgende van de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State, niet ontvankelijk is tegen beslissingen in betwiste zaken zoals bedoeld in artikel 14, § 2, van diezelfde wetten.

(°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

[**W** – Wet(div)(I) 27-12-06 - B.S. 28-12 - ed. 3 - art. 259]^(°)

§ 3. [**W** – Wet(div)(II) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 4]

In de kennisgeving van]de beslissing van de Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle of van de door hem aangewezen ambtenaar, wordt vermeld dat op straffe van niet ontvankelijkheid, binnen de maand, te rekenen vanaf de kennisgeving van de beslissing, beroep kan worden ingesteld bij de Kamers van eerste aanleg. [De termijn loopt vanaf de eerste werkdag die volgt op deze waarop de aangetekende zending met ontvangstbewijs werd aangeboden in de woonplaats van de bestemming of, in voorkomend geval, in zijn verblijfplaats, of in zijn gekozen woonplaats.] De kennisgeving herneemt de dienstige bepalingen van het Procedurereglement.

[*Opgeheven bij: Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; Opnieuw ingevoegd door: Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2*]^(°°)

Art. 157.[**V** – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 1]

§ 1. [**W** – Wet(div)(II) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 5]

De Leidend ambtenaar [of de door hem aangewezen ambtenaar], de Kamer van eerste aanleg of de Kamer van beroep, kan beslissen dat het uitstel geheel of gedeeltelijk wordt toegestaan bij de uitvoering van de beslissingen waarmee een administratieve geldboete wordt opgelegd, bedoeld in artikel 142.

Het uitstel kan toegestaan worden gedurende één tot drie jaar, wanneer binnen de drie jaar voorafgaand aan de uitspraak, geen administratieve geldboete, noch een terugbetaling van ten onrechte aangerekende verstrekkingen aan de betrokkene werd opgelegd door een administratieve of jurisdictionele instantie, ingesteld binnen of bij het Instituut.

Het uitstel wordt van rechtswege herroepen wanneer de zorgverlener veroordeeld is vanwege een nieuwe inbreuk, bedoeld in artikel 73bis, gepleegd gedurende de proeftermijn.]

§ 2. De stagemeeester is verantwoordelijk voor de inbreuken die door de stagiair in het kader van zijn stageplan zijn gepleegd, in die mate dat deze inbreuken hem kunnen ten laste gelegd worden.

De zorgverlener die aan de oorsprong ligt van overbodige of onnodig dure verstrekkingen in de zin van artikel 73, § 2, of § 4, is hiervoor verantwoordelijk, net zoals de zorgverlener die het voorschrijven of het uitvoeren heeft voortgezet. Hij kan eveneens, al naargelang het geval, de sancties oplopen voorzien in artikel 142.

(°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

[W – Wet(div)(II) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 5]

§ 3. De [definitieve] beslissingen van de Leidend ambtenaar of van de door hem aangewezen ambtenaar, de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep, behalve in tuchtmaatregelen zoals bedoeld in artikel 155, worden anoniem gepubliceerd op het internetadres van het RIZIV.

[W – Wet(div)(II) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 5]

§ 4. Het totaal van de geldboetes en de terug te betalen bedragen wordt op de rekening van het Instituut gestort en zijn inkomsten van de verzekering voor geneeskundige verzorging. [De geldboetes en de terug te betalen bedragen genieten het voorrecht bedoeld in artikel 19, eerste lid, 4°, van de Hypotheekwet van 16 december 1851.]

[W – K.B. 11-12-13 – B.S. 16-12 – ed. 2 – art. 61; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°)

Afdeling VI

Bepalingen betreffende de [adviserend-artsen] van de Kas der geneeskundige verzorging van HR Rail

[W – K.B. 11-12-13 – B.S. 16-12 – ed. 2 – art. 61; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°)

Art. 158. De Koning stelt alle regelen vast die van toepassing zijn op de [adviserend-artsen] van de Kas der geneeskundige verzorging van HR Rail en Hij bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de voorwaarden waaronder de bepalingen die betrekking hebben op de [adviserend-artsen], bedoeld in de afdelingen I, II, III en IV, tot hen kunnen worden verruimd.

(°) wijziging enkel in NL
(°°) wijziging enkel in NL

HOOFDSTUK III
ADMINISTRATIEVE CONTROLE

Afdeling I
Dienst voor administratieve controle

Art. 159. In de schoot van het Instituut wordt een Dienst voor administratieve controle ingesteld die er mede belast is in te staan voor de administratieve controle op de prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging, van de uitkeringsverzekering en van de moederschapsverzekering, alsmede voor de administratieve controle op het inacht nemen van de bepalingen van deze gecoördineerde wet en haar uitvoeringsbesluiten; de materies, bedoeld in de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen, worden evenwel uitgesloten van die controle.

[V – Wet(div)(1) 19-5-10 – B.S. 2-6 – ed. 2 – art. 8]

Art. 160. [De Dienst voor administratieve controle ontvangt zijn richtlijnen van het Algemeen beheerscomité.]

[V – Wet(div)(1) 19-5-10 – B.S. 2-6 – ed. 2 – art. 9]

Art. 161. [§ 1. Bij de Dienst voor administratieve controle wordt een Technische commissie opgericht.

Deze commissie bestaat uit vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen en van de Dienst voor administratieve controle van het Instituut.

De verzekeringsinstellingen wijzen hun vertegenwoordigers in deze Commissie aan, waarbij iedere verzekeringsinstelling recht heeft op minstens één werkend en één plaatsvervangend lid.

De leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle wijst de vertegenwoordigers van de Dienst in deze commissie aan.

De Commissie kan op elk ogenblik, wanneer zij dit nodig acht, elke persoon, dienst of instelling op de vergadering van de commissie uitnodigen.

De Technische commissie wordt voorgezeten door de leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle of een door hem aangewezen ambtenaar.

De commissie wordt in vergadering bijeengeroepen, hetzij op initiatief van de voorzitter, hetzij op verzoek van één van haar leden.

De Koning kan nader de regels inzake samenstelling en werking van deze Commissie bepalen.

§ 2. De Technische commissie van de Dienst voor administratieve controle heeft als opdracht:

1° advies uitbrengen en voorstellen doen betreffende de reglementering die tot de bevoegdheid behoort van de Dienst voor administratieve controle, met betrekking tot de administratieve regels inzake inschrijving, mutatie, bewijzen en systematische controle inzake de administratieve en financiële toegankelijkheid van de verzekering, het beheer van de ledentallen van de sociaal verzekerden, de bewaring van bescheiden en gegevens door de verzekeringsinstellingen en de bewijskracht van de gegevens voorzien bij de artikelen 9bis en 163bis;

2° advies uitbrengen en voorstellen doen op de regels voor de toepassing van de reglementering die worden overgemaakt aan de verzekeringsinstellingen door middel van omzendbrieven en onderrichtingen;

3° het analyseren van verslagen met betrekking tot de gedane vaststellingen van de Dienst voor administratieve controle, voor de toepassing, door de verzekeringsinstellingen, van de wets- en verordeningsbepalingen betreffende :

- a) de verzekering voor geneeskundige verzorging;
- b) de uitkeringsverzekering en de moederschapsverzekering.

De voorzitter van de Technische commissie bezorgt deze verslagen, samen met eventuele opmerkingen, het eerste aan de Algemene raad, het tweede aan het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen, het eerste en het tweede aan het Algemeen beheerscomité;

4° aan het Algemeen beheerscomité de administratieve en statistische regelen voor te stellen, welke de verzekeringsinstellingen moeten in acht nemen om de Dienst voor administratieve controle in staat te stellen zijn opdracht uit te oefenen;

5° haar huishoudelijk reglement op te stellen dat aan het Algemeen beheerscomité ter goedkeuring wordt voorgelegd.]

Art. 162. [W – Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3; W – Wet(prog) 22-12-08 – B.S. 29-12 – ed. 4 – art. 96; W – Wet(div)(1) 19-5-10 – B.S. 2-6 – ed. 2 – art. 21]

Om de in artikel 159 bedoelde opdracht te vervullen beschikt de Dienst voor administratieve controle over sociaal inspecteurs, sociaal controleurs bekleed met verschillende graden en administratief personeel. [De sociaal inspecteurs en de sociaal controleurs hebben als opdracht de onrechtmatige samenloop van het genot van uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid, moederschaps-, vaderschaps- en adoptieverlof met het uitoefenen van een beroepsactiviteit of sluikearbeid op te sporen en vast te stellen. Zij controleren eveneens op administratief vlak al de bescheiden die in het kader van de verzekering voor geneeskundige verzorging, de uitkeringsverzekering en de moederschapsverzekering worden uitgereikt.] [De sociale inspecteurs en de sociale controleurs zijn belast met het toezicht op:

1° het bijhouden van sociale documenten, zoals bedoeld in het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten;

2° de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, in toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;

3° de toepassing van het uniform begrip « gemiddeld dagloon bepaald in toepassing van artikel 39 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels.]

Hij doet iedere onderzoeking of bevinding, hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van de Minister, de Dienst voor geneeskundige verzorging, de Dienst voor uitkeringen, de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle ^(°) of een verzekeringsinstelling.

De Dienst voor administratieve controle geeft, binnen dertig dagen, aan de verzekeringsinstellingen kennis van zijn bevindingen gedaan bij het vervullen van zijn opdracht.

[I – Wet(div)(1) 19-5-10 – B.S. 2-6 – ed. 2 – art. 6]

[**Art. 162bis.** De Dienst voor administratieve controle voert met behulp van zijn administratief personeel met name tevens de taken van opmaak, algemeen beheer, toezicht en controle uit van de gegevens en bescheiden op basis waarvan de toegang tot de prestaties van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, krachtens deze gecoördineerde wet aan de sociaal verzekerden wordt verleend, behouden of ingetrokken, of op basis waarvan de maatregelen van financiële toegankelijkheid in het raam van deze gecoördineerde wet worden toegekend, behouden of ingetrokken.]

(°) officieuze aanpassing, niet vermeld in de wet (II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1

Art. 163. [W – Wet 20-12-95 - B.S. 23-12; W – Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3; W – Wet 6-6-10 – B.S. 1-7 – ed. 1 – art. 78]^(°)

Onverminderd de bepalingen [van het Sociaal Strafwetboek] zijn de werkgevers, de verzekeringsinstellingen, de verzorgingsinrichtingen, de tarifieringsdiensten, alsmede hun aangestelden of gevolmachtigden, de personen die de bij deze gecoördineerde wet omschreven geneeskundige verstrekkingen mogen verlenen, en de rechthebbenden ertoe gehouden de in artikel 162 bedoelde sociaal inspecteurs en sociaal controleurs alle inlichtingen en bescheiden te verstrekken welke zij ter uitoefening van hun controleopdracht behoeven.

[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°)

De bepalingen van het vorige lid zijn niet van toepassing op de [artsen], op de tandheelkundigen en op de apothekers.

De administratieve bescheiden en bewijsstukken van uitgaven en ontvangsten worden verzameld:

- in het ziekenfonds als het gaat om landsbonden;
- in de gewestelijke dienst als het gaat om de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering;

[W – K.B. 11-12-13 – B.S. 16-12 – ed. 2 – art. 61]^(°°°)

- in de [Kas der geneeskundige verzorging van HR Rail].

[I – Wet(prog) 22-12-08 – B.S. 29-12 – ed. 4 – art. 98; W – Wet(div)(1) 19-5-10 – B.S. 2-6 – ed. 2 – art. 23]

Art. 163bis. ^(°°°°) De Koning bepaalt welke procedure dient gevolgd te worden om te bepalen welke bescheiden en gegevens door de verzekeringsinstellingen moeten worden opgesteld, bewaard, voorgelegd of verzameld overeenkomstig de krachtens deze wet voorgeschreven vormen, termijnen of voorwaarden. De Koning kan tevens voorzien in dat bescheiden of gegevens desgevallend op een andere dan papieren drager worden opgesteld, bewaard, voorgelegd of verzameld door de verzekeringsinstellingen[...].

De Koning kan hierbij bepalen op welke wijze deze bescheiden of gegevens ter beschikking moeten gesteld worden van de dienst voor administratieve controle of van de dienst voor geneeskundige evaluatie en controle.

[I- Wet(div)(1) 19-5-10 – B.S. 2-6 – ed. 2 - art. 23]

[Voor de in het raam van deze gecoördineerde wet en haar uitvoeringsbesluiten vereiste gegevens, die door de verzekeringsinstellingen in toepassing van de voorgaande leden opgeslagen of bewaard worden op een andere dan papieren drager, alsmede aan hun weergave op een leesbare drager, wordt in afwijking van artikel 9bis, bewijskracht tot bewijs van het tegendeel verleend, door toepassing van de bepalingen, genomen in uitvoering van artikel 18 van de wet van 4 april 1991 tot regeling van het gebruik van de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen door ministeriële diensten en door de instellingen van sociale zekerheid die onder het Ministerie van Sociale Voorzorg ressorteren.]

(°) van toepassing vanaf 1-7-2011

(°°) Wijziging enkel in NL

(°°°) van toepassing vanaf 1-1-2014 of op een latere door de Koning vastgestelde datum doch uiterlijk op 1-4-2014

(°°°°) De programmawet van 22-12-2008 - B.S. 29-12 - ed. 4 – art. 98, voegt een artikel “163/1” in. In deze officieuze coördinatie wordt dit als “artikel 163bis” opgenomen. Hernummerd door Wet(div)(1) 19-5-10 – B.S. 2-6 – ed. 2 – art. 23

Afdeling II

Terugvordering van de ten onrechte betaalde prestaties

[V – Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3]

Art. 164. [W – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; W – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°)

Onder voorbehoud van de toepassing van de artikelen 142, § 1 en 146, is hij die, ten gevolge van een vergissing of bedrog, ten onrechte prestaties heeft ontvangen van de verzekering voor geneeskundige verzorging, van de uitkeringsverzekering of van de moederschapsverzekering, verplicht de waarde ervan te vergoeden aan de verzekeringsinstelling die ze heeft verleend. De waarde van de aan een rechthebbende ten onrechte uitgekeerde prestaties wordt terugbetaald door de zorgverlener, die niet over de vereiste kwalificatie beschikt of zich niet aan de wets- of verordeningsbepalingen heeft gehouden. Indien evenwel de erelonen met betrekking tot de ten onrechte uitgekeerde prestaties niet werden betaald, zijn de zorgverlener en de rechthebbende aan wie de verzorging werd verstrekt hoofdelijk aansprakelijk voor de terugbetaling van de ten onrechte uitgekeerde prestaties. De prestaties vermeld op getuigschriften, facturen of magnetische dragers, die niet werden ingediend of verbeterd overeenkomstig de in de terzake door de Koning of bij verordening vastgestelde modaliteiten, worden beschouwd als ten onrechte uitgekeerde prestaties en dienen derhalve te worden terugbetaald door de betrokken zorgverlener, dienst of inrichting.

[W – Wet 20-12-95 - B.S. 23-12; W – Wet 22-8-02 - B.S. 10-9; W - Wet(div) 10-12-09 - B.S. 31-12 - ed. 3 - art. 50]

De ten onrechte uitbetaalde prestaties van de verzekering voor geneeskundige verzorging die langs de derdebetalersregeling zijn betaald, moeten terugbetaald worden door de zorgverlener die de wets- of verordeningsbepalingen niet heeft nageleefd. Indien een natuurlijke persoon of een rechtspersoon de prestaties voor eigen rekening heeft geïnd, is deze samen met de zorgverlener hoofdelijk aansprakelijk voor de terugbetaling ervan. De Koning legt de regels vast waarop de ten onrechte uitbetaalde prestaties, die betrekking hebben op het in [artikel 95 van de wet betreffende de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, gecoördineerd op 10 juli 2008] bedoeld budget van financiële middelen voor de ziekenhuizen, en die begrepen zijn in de bedragen die door de verzekeringsinstellingen in twaalfden worden uitbetaald, worden vastgelegd, aangerekend, teruggevorderd en geboekt.

[W – Wet 14-1-02 - B.S. 22-2 - ed. 1; W - Wet(div) 13-12-05 - B.S. 21-12]

Alle terugvorderingen van onverschuldigde betalingen, voortvloeiend uit dit artikel, kunnen ingeleid worden volgens de procedure voorzien bij artikel 704, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek. Zij genieten het voorrecht bedoeld in artikel 19, 4°, eerste lid, van de hypotheekwet van 16 december 1851.

(°)van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

[V – Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3; W – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; W – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°)

Onder voorbehoud van de toepassing van artikelen 142, § 1 en 146, worden alle ten onrechte betaalde prestaties op een bijzondere rekening geboekt. Die prestaties worden teruggevorderd door de verzekeringsinstelling die ze heeft toegekend binnen de door de Koning bepaalde termijnen en met alle middelen, de gerechtelijke inbegrepen.

[I – Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3; V – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 83]

[De invordering van de ten onrechte betaalde prestaties kan worden verricht overeenkomstig de bepalingen van artikel 206bis, § 1, of overeenkomstig artikel 206bis, § 2, voor wat betreft de prestaties waarvan het niet terugvorderen als gewettigd is beschouwd zoals bedoeld in artikel 194, § 1, b.)]

De Koning kan echter de verzekeringsinstelling ervan vrijstellen bepaalde zeer geringe bedragen terug te vorderen, overeenkomstig de modaliteiten en binnen de perken die Hij vaststelt.

[I – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 29; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – art. 43]^(°°)

De Koning bepaalt ook de regels volgens welke de verzekeringsinstellingen in behartenswaardige gevallen de toestemming krijgen om op voorstel van de [arts-directeur], af te zien van de terugvordering van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen. Die gevallen moeten door de betrokken [artsen-directeurs] aan de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle worden meegedeeld.

Indien door de Dienst voor administratieve controle wordt vastgesteld, hetzij dat een onrechtmatige betaling werd verricht, hetzij dat een prestatie moet worden betaald of aangevuld, kan de verzekeringsinstelling binnen twee maanden na de in artikel 162 bepaalde kennisgeving, het eventuele geschil aanbrengen voor de arbeidsrechtbank.

De Koning kan, in sommige gevallen van aansluiting of inschrijving in een verkeerde hoedanigheid, de rechthebbende die ten onrechte prestaties heeft ontvangen, vrijstellen de waarde ervan terug te betalen. In dit geval, kan Hij eveneens voorzien in de niet terugbetaling van de ten onrechte ontvangen bijdragen.

[V – Wet(prog) 22-12-08 – B.S. 29-12 – ed. 4 – art. 229]^(°°°)

[Ingeval de aansluiting of inschrijving in een verkeerde hoedanigheid het gevolg is van bedrieglijke handelingen, wordt de waarde van de prestaties, verleend aan de rechthebbende die deze handelingen heeft verricht, steeds teruggevorderd, ongeacht of de aansluiting of inschrijving in een verkeerde hoedanigheid kan worden geregulariseerd door het in aanmerking nemen van een andere, geldige hoedanigheid of niet.]

[I – Wet(prog) 1-7-16 - B.S. 4-7 - ed. 2 - art. 11]

[De Koning bepaalt de modaliteiten van de terugvordering van de prestaties, waarvan het onverschuldigd karakter het gevolg is van het overlijden van de sociaal verzekerde, bij de financiële instelling waar de rekening geopend is op dewelke de prestaties worden betaald.]

(°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

(°°) Wijziging enkel in NL

(°°°) van toepassing vanaf 1-1-2009

[I – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1]^(°)

Art. 164bis. Onverminderd andere verplichtingen die voortvloeien uit deze gecoördineerde wet, is elke verantwoordelijke voor de facturering van geneeskundige verstrekkingen verplicht: 1° procedures te volgen die de facturering van onrechtmatige verstrekkingen voorkomen;

2° daaraan, in geval ze in gebreke blijven, de nodige correcties aan te brengen na verwittiging van de controlediensten van het Instituut.

Indien die verantwoordelijke na een gemotiveerde verwittiging gegeven door een verzekeringsinstelling of door één van de controlediensten van het RIZIV, de voormelde procedure niet aanpast, kan de leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle hem veroordelen tot de betaling, bovenop de terugvordering, van een vergoeding die forfaitair is vastgesteld op 10 pct. van het bedrag van de verstrekkingen die voor een eerste bevinding zijn teruggevorderd en op 25 pct. van het bedrag van de verstrekkingen die bij een herhaling in de loop van een periode van twee jaar zijn teruggevorderd.

De Koning bepaalt de bestemming en de boekingswijze van de geïnde vergoedingen.

[I – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 30]

[**Art. 164ter.** Indien een verzekeringsinstelling vaststelt dat een persoon ondanks schriftelijke aanmaning bij herhaling onverschuldigde bedragen aanrekent is de verzekeringsinstelling gemachtigd, om onder de door de Koning vastgestelde voorwaarden, het teruggevorderde bedrag te vermeerderen met een vergoeding waarvan de omvang wordt vastgesteld door de Koning in functie van de forfaitair geraamde kosten voor het regulariseren van de verkeerde aanrekeningen.

De betrokken vergoeding wordt ten belope van het door de Koning vastgestelde aandeel geboekt als verzekeringsinkomst.]

[**Intrekking** – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 73; I – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 74]^(°°)

[**Art. 164quater.** De verzekeringsinstellingen zijn ertoe gehouden om aan het Instituut, per ziekenfonds of gewestelijke dienst, per gerechtigde en per aard van het risico, het bedrag mee te delen van de onverschuldigd betaalde uitkeringen en van de oorzaak van de onverschuldigde betalingen en mee te delen of deze het gevolg is van een vergissing, een fout of een nalatigheid vanwege de verzekeringsinstelling.

De verzekeringsinstelling deelt eveneens, volgens de nadere regels bedoeld in het eerste lid, de teruggevorderde uitkeringsbedragen, de niet teruggevorderde bedragen evenals de redenen waarom deze bedragen niet werden teruggevorderd, mee. Ze deelt eveneens de niet teruggevorderde bedragen die worden geboekt ten laste van haar administratiekosten en de niet teruggevorderde bedragen die worden beschouwd als uitgaven van het stelsel mee; deze gegevens moeten afzonderlijk worden meegedeeld wat betreft de niet teruggevorderde bedragen in toepassing van artikel 17, tweede lid van de wet van 11 april 1995 tot invoering van het Handvest van de sociaal verzekerde.

(°) van toepassing vanaf 15-2-2003

(°°) van toepassing vanaf 1-1-2015 (I – Wet(prog)(I) 29-3-12 – B.S. 6-4 – ed. 3 – art. 44: Ingetrokken door: Wet(div) 10-4-14 – B.S. 30-4 – ed. 1 – art. 73 (I.W. 1-1-2014))

De gegevens bedoeld in het eerste en tweede lid worden meegedeeld door middel van een elektronisch procédé goedgekeurd door het Instituut, uiterlijk de laatste dag van de maand die volgt op ieder kalenderkwartaal waarop zij betrekking hebben.]

Afdeling III

Tariferingsdiensten

Art. 165.^(°) Wordt de tegemoetkoming van de verzekeringsinstellingen in de kosten van verstrekkingen gedaan door apothekers niet rechtstreeks door die instellingen aan de gerechtigden gestort, dan worden alle tariferingsverrichtingen en alle betalingen van de verzekeringsinstellingen voor farmaceutische verstrekkingen verplicht gedaan via door de Minister erkende tariferingsdiensten.

[I – Wet(Prog)(I) 27-12-06 - B.S. 28-12 - ed. 3 - art. 242]^(°°)

De gegevens vermeld in dit artikel kunnen gebruikt worden voor het bepalen van de uitzonderlijke contributie, bestemd voor het Federaal Agentschap voor geneesmiddelen en gezondheidsproducten, bedoelde in artikel 241 van hoofdstuk III "Financiering Federaal Agentschap voor geneesmiddelen en gezondheidsproducten" van Titel V van de programmawet(I) van 27 december 2006.

De Koning stelt de maatstaven tot erkenning van die tariferingsdiensten vast, na advies van de in artikel 26 bedoelde commissie waar deze de apothekers beoogt.

[V – Wet 22-2-98 - B.S. 3-3]

Die diensten zijn gemachtigd om onder de door de Koning te bepalen voorwaarden van de apothekers een tegemoetkoming in de tariferingskosten te vorderen.

[I – Wet 22-2-98 - B.S. 3-3; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°°°)

De apothekers en de [artsen] voor wie de tegemoetkoming gebeurt zoals vermeld in het eerste lid, zijn verplicht aangesloten bij een door hun gekozen tariferingsdienst.

[I – Wet 22-2-98 - B.S. 3-3]

De Koning kan regels vaststellen betreffende:

1° die aansluiting, onder meer in verband met de opzegging van de aansluiting door de tariferingsdienst en met de intrekking van de aansluiting door de aangeslotene;

2° de uitbesteding van de tarifiering.

[V – Wet 25-1-99 - B.S. 6-2]

De tariferingsdiensten zijn verplicht de verzekeringsinstellingen, volgens de door de Koning te bepalen regels, gegevens te verstrekken aangaande de leveringen waarvoor ze tariferingsverrichtingen uitvoeren.

^(°) Bijdrage apothekers 2012: zie Deel III: Wet(prog)(1) 22-6-12 - B.S. 28-6 - art. 128

^(°°) van toepassing vanaf 1-1-2007

^(°°°) wijziging enkel in NL

[I – Wet 25-1-99 - B.S. 6-2; W – Wet(I) 8-4-03 – B.S. 17-4 – ed. 1]

Deze gegevens die door de Koning nader worden omschreven, hebben betrekking op de aard, de hoeveelheid van de uitgereikte geneesmiddelen, van de middelen bepaald in artikel 34, 19° en 20°, en de datum van deze uitreiking, de gefactureerde bedragen alsmede op de identificatie van de apotheek, de voorschrijver en de rechthebbende.

[I – Wet 25-1-99 - B.S. 6-2; W – Wet 10-8-01 - B.S. 1-9 - ed. 2; W – Wet(Prog) 27-12-04 - B.S. 31-12 - ed. 2]

De Koning kan bepalen dat de voormelde gegevens door de tarifieringsdiensten via een geïntegreerd gegevensbestand aan de verzekeringsinstellingen worden overgemaakt. De verzekeringsinstellingen maken de betrokken gegevens, de gegevens die bekomen worden na tarifiering van de documenten "contante betaling" en de gegevens van de andere leveringen waarvoor zij in het kader van specifieke reglementeringen zelf tarifieringsverrichtingen uitvoeren aan het Instituut over na ze wat de identiteit van de rechthebbende betreft te hebben gecodeerd op een manier die heridentificatie door het Instituut onmogelijk maakt. De Koning stelt de nadere regels vast van deze gegevensoverdrachten.

[I – Wet 25-1-99 - B.S. 6-2; V – Wet 10-8-01 - B.S. 1-9 - ed. 2; W – Wet(I) 8-4-03 – B.S. 17-4 – ed. 1; W – Wet 27-4-05 - B.S. 20-5 – ed. 2; W – Wet(div) 19-3-13 - B.S. 29-3 - ed. 2 - art. 7]

De mededeling van deze gegevens heeft tot doel de terugbetaling van voorgeschreven geneesmiddelen, moedermelk, dieetvoeding voor medisch gebruik, parenterale voeding en medische hulpmiddelen met uitzondering van die bedoeld in artikel 34, 4°, de mededeling, in het kader van hun wettelijke opdrachten, door de verzekeringsinstellingen van gepersonaliseerde informatie aan hun verzekerden over de financiële gevolgen van de keuze voor een specialiteit alsook aan de betrokken voorschrijvers en zorgverstrekkers om hun aandacht te vestigen op de financiële gevolgen van deze consumptie voor de patiënt en de verzekering geneeskundige verzorging mogelijk te maken alsook enerzijds het toezicht op de voorgeschreven en gefactureerde verstrekkingen te organiseren en anderzijds beleidsinformatie ten behoeve van de bevoegde overheid ter beschikking te stellen, onder meer om de evaluatie van de medische praktijk inzake geneesmiddelen mogelijk te maken. Onder evaluatie van de medische praktijk wordt onder meer verstaan: het opstellen van profielen van voorschrijvers, desgevallend in relatie tot hun patiënten, de studie van het verbruik van geneesmiddelen onder vorm van prevalentiegegevens, de omvang van de co-medicatie; [de analyse van de interactie tussen zorgverleners ingeval voorschriften worden afgeleverd door verschillende zorgverleners], het opsporen van indicaties van therapietrouw en het nagaan van de effecten van informatiecampagne en/of medische richtlijnen welke in consensus werden opgesteld. De Koning kan de toepassingsvoorwaarden voor de mededeling van gegevens aan patiënten, voorschrijvers en verstrekkers vastleggen.

[I – Wet(Prog) 22-12-08 – B.S. 29-12 – ed. 4 – art. 154]

[De Koning omschrijft de voorwaarden waaronder gegevens over de voorgeschreven en afgeleverde niet-vergoedbare vergunde geneesmiddelen in een apotheek open voor het publiek ingezameld en overgemaakt worden aan de tarifieringsdiensten. Hij legt de voorwaarden vast waaronder voornoemde gegevens via de tarifieringsdiensten overgemaakt worden aan de verzekeringsinstellingen en aan het Instituut. De Koning stelt de nadere regels vast van deze gegevensoverdrachten. De mededeling van voornoemde gegevens heeft tot doel inzage te krijgen in de kosten gedragen door rechthebbenden voor de voorgeschreven en afgeleverde niet-vergoedbare vergunde geneesmiddelen en in het bijzonder voor rechthebbenden die lijden aan een chronische ziekte, met het oog op de opname van de kosten voor bepaalde van deze geneesmiddelen in de maximumfactuur.]

[I – Wet 25-1-99 - B.S. 6-2]

De Koning omschrijft de veiligheidsmaatregelen die alle betrokken partijen moeten nemen bij de inzameling, de overdracht en de verwerking van de gegevens overeenkomstig de voormelde doeleinden.

[W – Wet 22-8-02 - B.S. 10-9; W – Wet(I) 8-4-03 – B.S. 17-4 – ed. 1]

De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit dat uitwerking heeft vanaf het jaar 2001 in welke gevallen en onder welke voorwaarden de kosten die uit de hiervoor bedoelde verplichting voortvloeien kunnen worden aangerekend op de begroting van de administratiekosten van het Instituut en volledig ten laste kunnen worden genomen van de sector geneeskundige verzorging.

[W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 43]^(°)

Voor de toepassing van de bepalingen van onderhavig artikel worden de [artsen] en de verplegingsinrichtingen die een geneesmiddelendepot houden, met de apothekers gelijkgesteld.

Bij een in Ministerraad overlegd besluit, stelt de Koning de voorwaarden vast waarin de tarifieringsdiensten aan de verzekeringsinstellingen de farmaceutische verstrekkingen afgeleverd door officina's toegankelijk voor het publiek, factureren die werden bezorgd aan begunstigden die gehuisvest zijn in rusthuizen, rust- en verzorgingstehuizen of instellingen waarin jongeren, herstellenden of minder-validen verblijven. Het tarief van de farmaceutische verstrekkingen waarop dit lid van toepassing is, wordt bepaald door de Koning. De toepassing van deze bepaling mag geen verhoging van de persoonlijke tussenkomst van de rechthebbenden tot gevolg hebben.

(°) wijziging enkel in NL

[Opgeheven door: Wet 29-1-14 – B.S. 12-2 – art. 8 (vroeger 16de lid)]^(°)

Dit lid wordt opgeheven door: Wet(div)(IV) 25-4-07 - B.S. 8-5 - ed. 3 - art. 229 (vroeger lid 16)^(°°)

[I – Wet(div)(1) 17-7-15 – B.S. 17-8 – art. 14]

[**Art. 165/1.** Wanneer de tegemoetkoming van de verzekeringsinstellingen in de kosten van geneeskundige verstrekkingen met uitzondering van diegene bedoeld in artikel 165, niet rechtstreeks door die instellingen aan de rechthebbenden wordt gestort, dan kunnen alle tarifieringsverrichtingen en alle betalingen van de verzekeringsinstellingen voor die verstrekkingen worden gedaan via door de minister erkende tarifieringsdiensten.

De Koning stelt de maatstaven tot erkenning van die tarifieringsdiensten vast.

Die diensten zijn gemachtigd om onder de door de Koning te bepalen voorwaarden van de zorgverleners een tegemoetkoming in de tarifieringskosten te vorderen.

De zorgverleners kunnen zich aansluiten bij een door hun gekozen tarifieringsdienst.

De Koning kan regels vaststellen betreffende:

1° die aansluiting, onder meer in verband met de opzegging van de aansluiting door de tarifieringsdienst en met de intrekking van de aansluiting door de aangeslotene;

2° de uitbesteding van de tarifiering.

De Koning omschrijft de veiligheidsmaatregelen die alle betrokken partijen moeten nemen bij de inzameling, de overdracht en de verwerking van de gegevens overeenkomstig de voormelde doeleinden.]

(°)van toepassing vanaf 1-4-2010 (K.B. 16-3-2010 – B.S. 19-3 – ed. 3 – art. 8)

(°°)van toepassing vanaf 1-1-2010 (Wet 29-1-2014 – B.S. 12-2 – art. 8)

[V – Wet(div)(1) 19-5-10 – B.S. 2-6 – ed. 2 – art. 11]

[Afdeling IV

Sancties van toepassing op de verzekeringsinstellingen]

[V – Wet(div)(1) 19-5-10 - B.S. 2-6 – ed. 2 - art. 12]^(°)

Art. 166. [§ 1. De volgende administratieve sancties worden opgelegd voor de inbreuken bepaald in onderhavige paragraaf:

a) een geldboete van 1.250 EUR indien de verzekeringsinstelling, ondanks een schriftelijke waarschuwing, binnen een termijn van één maand, de verplichting bedoeld in de artikelen 150 en 163, om documenten en informatie aan de inspectiediensten van het RIZIV te bezorgen, niet vervult of de controle van deze diensten belemmert;

b) een geldboete van 1.250 EUR indien de verzekeringsinstelling, ondanks een schriftelijke waarschuwing, de vastgestelde terugkerende tekortkomingen van dezelfde aard in de organisatie of in het dossierbeheer niet oplost binnen een termijn van twaalf maanden. Deze regularisatietermijn van twaalf maanden kan door het algemeen beheerscomité worden verlengd op vraag van de verzekeringsinstelling voor zover uitzonderlijke omstandigheden dit rechtvaardigen";

c) een geldboete van 62,50 EUR indien de verzekeringsinstelling de verjaring niet heeft gestuit voor de terugvordering van onverschuldigde betalingen van 151 EUR of meer.

Het bedrag van de geldboete wordt verhoogd tot 125 EUR indien de onverschuldigde betaling hoger is dan 1.250 EUR;

d) een geldboete van 125 EUR indien de verzekeringsinstelling het onverschuldigde bedrag niet binnen een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van een vaststelling door de Dienst voor administratieve controle waartegen de verzekeringsinstelling geen beroep heeft ingesteld, heeft ingeschreven op de bijzondere rekening en in mindering heeft gebracht van de uitgaven van de verplichte verzekering;

e) een geldboete van 125 EUR indien de verzekeringsinstelling niet binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de kennisgeving van een schriftelijke waarschuwing, het onverschuldigd bedrag dat door haar zelf vastgesteld werd, heeft ingeschreven op de bijzondere rekening en in mindering heeft gebracht van de uitgaven van de verplichte verzekering;

f) een geldboete van 125 EUR per verzekerde of per zorgverlener, indien de verzekeringsinstelling, ten gevolge van een fout, vergissing of nalatigheid, onverschuldigde prestaties, evenals te hoge prestaties heeft betaald aan een verzekerde of een zorgverlener, dan wel onvoldoende bijdragen of onvoldoende aanvullende bijdragen heeft geïnd;

g) een geldboete van 125 EUR per verzekerde of per geval van verkeerde toekenning of ten onrechte behoud indien de verzekeringsinstelling binnen een termijn van één tot zes maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van een schriftelijke waarschuwing, niet het bewijs heeft geleverd dat de aansluiting of inschrijving van een verzekerde in een verkeerde hoedanigheid werd geregulariseerd of dat de verhoogde tegemoetkoming of de maximumfactuur gelinkt aan het inkomen is opgeheven;

(°) van toepassing op inbreuken begaan na inwerkingtreding van deze bepaling. Indien evenwel de sanctie voorzien door bovenbedoelde bepaling, zoals van toepassing op het ogenblik van de beslissing, minder hoog is dan de sanctie die van toepassing was op het ogenblik waarop de inbreuk werd gepleegd, dan zal de leidend ambtenaar de sanctie voorzien door de nieuwe bepalingen toepassen.

h) een geldboete van 250 EUR per geval van niet-inschrijving, indien de verzekeringsinstelling na afloop van een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van een schriftelijke waarschuwing, niet heeft bewezen dat het onverschuldigde bedrag of het bedrag van de geldboete ten laste van de administratiekosten is genomen;

i) een geldboete van 50 EUR per bedrag, indien de verzekeringsinstelling bedragen heeft ingeschreven, op de lijsten van effectief teruggevorderde bedragen in toepassing van artikel 195, terwijl het bedrag er niet op mocht voorkomen of het ten onrechte vermeld bedrag van een vorig jaar niet werd geregulariseerd.

Het bedrag van de geldboete wordt verhoogd tot 125 EUR voor een ten onrechte vermeld bedrag tussen 300 EUR en 1.250 EUR en tot 250 EUR indien het ten onrechte vermelde bedrag hoger is dan 1.250 EUR.

[I – Wet(div)(1) 17-7-15 - B.S. 17-8 - art. 24]

[j) Een geldboete van 250 EUR, per aanvraag van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle indien, hetzij de gegevens op de lijsten bedoeld in artikel 138 niet overeenkomen met de authentieke bron of niet de nodige gegevens bevatten voor de volledige identificering van de verstrekkingen van de zorgverstrekkers die deze hebben voorgeschreven, uitgevoerd of afgeleverd en van de begunstigden, alsook niet het volgnummer van het geneesmiddelenvoorschrift bevatten, hetzij bij gebreke aan waarmede door een gevolmachtigde overeenkomstig artikel 138, tweede lid;]

[I – Wet(div)(1) 17-7-15 - B.S. 17-8 - art. 24]

[k) Een geldboete van 125 EUR per verzekerde of per zorgverlener, indien de verzekeringsinstelling ten gevolge van een fout, vergissing of nalatigheid nagelaten heeft om een prestatie te betalen bepaald bij deze wet of de koninklijke besluiten en reglementen in uitvoering ervan, of een bedrag betaald heeft dat lager is dan het bedrag dat werkelijk verschuldigd is.]

[I – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – ed. 1 – art. 45]

[l) Een geldboete van 1.250 EUR, per aanvraag van het Instituut, indien de verzekeringsinstelling de in artikel 9quater bedoelde gegevens niet via het Intermutualistisch Agenschap, binnen de door de Koning bepaalde termijn, verzendt.]

§ 2. Indien er verzachtende omstandigheden zijn, kan de leidend ambtenaar, of de door hem aangewezen ambtenaar, een administratieve geldboete opleggen die lager is dan die bedoeld in § 1, maar die niet lager kan zijn dan 50 pct. van het in § 1 bedoelde bedrag. Hij kan overigens volledig of gedeeltelijk uitstel van betaling van de geldboete toekennen indien er tijdens de twee vorige jaren geen enkele straf voor soortgelijke overtredingen werd uitgesproken.

§ 3. De inbreuken bedoeld in artikel 166, § 1, van de gecoördineerde wet worden opgenomen in een verslag dat door de sociaal inspecteurs van de Dienst voor administratieve controle wordt opgesteld. Hun vaststellingen zijn bewijskrachtig behoudens tegenbewijs.

Het verslag met de vaststelling van de inbreuk wordt met een aangetekende brief ter kennis gebracht aan de betrokken verzekeringsinstelling binnen de termijn voorzien in artikel 162. Een exemplaar wordt overgemaakt aan de leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle.

De kennisgeving van het verslag met de vaststelling van de inbreuk stuit de verjaring bedoeld in artikel 174, eerste lid, 8°.

De betrokken verzekeringsinstelling beschikt over een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de ontvangst van het verslag, om verweermiddelen te laten gelden bij aangetekende brief gericht aan de leidend ambtenaar.

De leidend ambtenaar of de door hem aangewezen ambtenaar beslist of een administratieve geldboete moet worden opgelegd nadat hij de verzekeringsinstelling uitgenodigd heeft verweermiddelen te laten gelden.

De beslissing van de leidend ambtenaar, of de door hem aangewezen ambtenaar, bepaalt het bedrag van de geldboete en is vergezeld van een uitnodiging om de geldboete te vereffenen binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de dag van de kennisgeving van de beslissing. De opbrengst van de geldboetes wordt aan het Instituut gestort.

§ 4. Indien de verzekeringsinstelling de geldboete niet betaalt, wordt de beslissing van de leidend ambtenaar die niet is betwist of de gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is getreden aan de FOD Financiën, Administratie van het kadaster, de registratie en de domeinen overgemaakt met het oog op de invordering van het bedrag van de geldboete.

§ 5. Wanneer eenzelfde feit meerdere inbreuken uitmaakt, wordt enkel de zwaarste sanctie toegepast.

In geval van samenloop van verscheidene overtredingen voorzien in § 1, worden de sancties voorzien bij deze bepaling samengevoegd.]

HOOFDSTUK IV RECHTSCOLLEGES EN SANCTIES

Afdeling I Rechtscolleges

Art. 167. Zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van artikel 52, § 3, behoren de betwistingen in verband met de rechten en plichten voortvloeiend uit de wetgeving en reglementering betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen tot de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank.

De bestreden administratieve rechtshandelingen moeten, op straffe van verval, binnen een maand na de kennisgeving ervan aan de bevoegde arbeidsrechtbank voorgelegd worden.

De vordering ingeleid voor de arbeidsrechtbank werkt niet schorsend.

In de zaken waarin een medisch expert wordt aangewezen, worden de voorschotten, de erelonen en de kosten van deze expert die vervat zijn in de nota die hij opstelt overeenkomstig de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, aangeduid met toepassing van het door de Koning vastgestelde tarief.

[I – Wet(div) 18-12-16 - B.S. 27-12 - art. 14]

[De administrateur-generaal kan compromissen en dadingen aangaan in zaken waarbij de belangen van het Instituut betrokken zijn.]

[I – Wet(div) 18-12-16 - B.S. 27-12 - art. 14]

[De dading of het compromis wordt ter goedkeuring voorgelegd aan het beheerscomité van de bevoegde dienst indien het een bedrag van meer dan 250.000 EUR betreft.]

[I – Wet(div) 18-12-16 - B.S. 27-12 - art. 14]

[Elk semester wordt een inventaris van de compromissen en dadingen gecommuniceerd aan het Algemeen Beheerscomité.]

Afdeling II

Administratieve en strafsancties

Art. 168. Op voorstel of na advies van de Dienst voor administratieve controle stelt de Koning de administratieve sancties vast die toepasselijk zijn in geval van overtreding van de bepalingen van deze gecoördineerde wet of van haar uitvoeringsbesluiten en -verordeningen.

De Koning bepaalt tevens de nadere regelen tot toepassing van die sancties.

[V – Wet 22-8-02 - B.S. 10-9; W – Wet 19-12-08 – B.S. 31-12 – ed. 3 – art. 22; W – Wet 11-8-17 – B.S. 28-8 – art. 43]^(°)

Onverminderd de bepalingen van artikel 52 van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel, worden administratieve geldboetes, opgelegd aan de [artsen] en tandheelkundigen die de honoraria en de andere bedragen niet naleven die voortvloeien uit de bepalingen van artikel 50, § 11, en aan de vroedvrouwen, kinesitherapeuten, verpleegkundigen, paramedische medewerkers en de beheerders van verzorgingsinstellingen die de honoraria en prijzen niet naleven die voortvloeien uit de bepalingen van artikel 49, § 5.

[I – Wet 22-8-02 - B.S. 10-9]

Dezelfde administratieve geldboete wordt opgelegd aan de zorgverlener die is toegetreden tot het akkoord of de overeenkomst en die de daarin bepaalde honoraria en prijzen niet naleeft.

[I – Wet 22-8-02 - B.S. 10-9; W - Wet(div) 10-12-09 - B.S. 31-12 - ed. 3 - art. 55]

Het bedrag van de administratieve geldboete is gelijk aan driemaal het bedrag van de overschrijding met een minimum van 125 EUR. [Aan de zorgverlener die de informatieplicht bedoeld in artikel 73, § 1, vierde lid en volgende leden niet naleeft wordt eveneens een administratieve geldboete van 125 EUR opgelegd.]

Opgeheven door: Wet 7-12-05 – B.S. 18-1-06 (vroeger 6^e lid) ^(°°)

[I – Wet 20-12-95 - B.S. 23-12; V – Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3]

De verantwoordelijke personen van de erkende rustoorden voor bejaarden en de erkende rust- en verzorgingstehuizen die de aanvragen om tegemoetkoming van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging hebben ondertekend en de aanwezigheidsnormen voor het personeel en/of de normen voor de bezoldigingsvoorwaarden van dat personeel niet naleven, welke normen zijn vastgesteld krachtens de bepalingen van artikel 37, § 12, worden gestraft met een administratieve geldboete.

Opgeheven bij: Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3. (vroeger zesde lid)

[I – Wet 20-12-95 - B.S. 23-12]

De personen die overeenkomstig artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek ter zake burgerrechtelijk aansprakelijk is, is er echter toe gehouden de geldboete te betalen die aan zijn aangestelde is opgelegd.

[I – Wet 20-12-95 - B.S. 23-12; W – Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3]

De Koning bepaalt het bedrag van de geldboeten waarvan het maximum niet hoger mag liggen dan 50 pct. van de tegemoetkoming van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging voor de litigieuze periode.

(°) Wijziging enkel in NL

(°°) zie noot bij art. 76

De definitieve beslissingen die met toepassing van de in de vorige leden bedoelde bepalingen worden uitgesproken, zijn van rechtswege uitvoerbaar. In geval de schuldenaar in gebreke blijft, kan de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen ermee belast worden de administratieve geldboete in te vorderen overeenkomstig de bepalingen van artikel 94 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

[W – Wet 24-12-99 - B.S. 31-12 - ed. 3]

De sociaal inspecteurs van de Dienst voor administratieve controle zijn bevoegd om vast te stellen dat een getuigschrift voor verstrekte zorg of een factuur niet overeenkomstig de geldende reglementering is opgesteld.

Deze vaststellingen gelden tot bewijs van het tegendeel.

[W – Wet 26-6-00 - B.S. 29-7]^(°)

De Dienst voor administratieve controle spreekt - ten laste van de zorgverlener en onder de door de Koning te bepalen voorwaarden - een sanctie van 125 EUR uit per verkeerdelijk opgesteld getuigschrift of opgestelde factuur.

[I – Wet 10-8-01 – B.S. 1-9 – ed. 2]^(°°)

Art. 168bis. [V – Wet 22-8-02 - B.S. 10-9; W – Wet 9-7-04 - B.S. 15-7 - ed. 2]

In geval van overtreding van de bepalingen van artikel 72bis, §§ 1 en 2, wordt een administratieve geldboete opgelegd door de Dienst voor administratieve controle aan de onderneming die de betrokken farmaceutische specialiteit of verpakking(en) in de handel brengt en ten laste van wie de overtreding is vastgesteld.

[V – Wet 22-8-02 - B.S. 10-9; W – Wet(div)(I) 22-12-08 – B.S. 29-12 – ed. 4 – art. 102]

[De Koning bepaalt het bedrag van de geldboetes waarvan het minimum niet lager mag zijn dan 5.000 EUR en waarvan het maximum niet hoger mag zijn dan 10 pct. van de omzet die verwezenlijkt is op de Belgische markt voor de betrokken specialiteit gedurende het jaar voorafgaand aan dat waarin de overtreding werd begaan, met dien verstande dat dit maximum niet lager mag zijn dan 50.000 EUR.] Hij bepaalt tevens de nadere regels tot toepassing van die sanctie.

In geval de schuldenaar in gebreke blijft, kunnen de definitieve beslissingen, die met toepassing van het vorig lid worden uitgesproken aan de administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen worden toevertrouwd ter invordering van de geldboete, overeenkomstig de bepalingen van artikel 94 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

(°) van toepassing vanaf 1-1-2002

(°°) van toepassing vanaf 1-9-2001

[I – Wet(Prog) 27-12-04 - B.S. 31-12 - ed. 2]

Art. 168ter. [Opgeheven door: Wet(prog)(I) 29-3-12 - B.S. 6-4 - ed. 3 - art. 12]^(°)

^(°) van toepassing vanaf 1-1-2014

[I – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]

Art. 168quater. Elke zorgverlener die niet de minimale verhouding prestaties bereikt waarop de verplichting rust om het remgeld van de rechthebbende te innen, zoals voorzien in artikel 37, § 17, kan een administratieve boete opgelegd krijgen.

De sociaal inspecteurs van de Dienst voor administratieve controle zijn bevoegd overtredingen bedoeld in het eerste lid, bij proces-verbaal vast te stellen, op basis van gegevens die door de verzekeringsinstellingen worden verstrekt aan het Instituut.

Een afschrift van het proces-verbaal moet op straffe van nietigheid bij ter post aangetekende brief aan de betrokken zorgverlener worden betekend binnen de veertien dagen volgend op de vaststelling.

Voor er enige administratieve geldboete wordt opgelegd, wordt de betrokken zorgverlener uitgenodigd zijn verweer te laten gelden bij de leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle.

Het bedrag van de geldboete wordt vastgelegd door de Koning; het mag niet minder zijn dan 125 EUR en mag 12.500 EUR niet overschrijden.

De administratieve boete wordt berekend op basis van het totale bedrag van de tussenkomst van de verzekering in de verstrekkingen waarop de in het eerste lid bedoelde verplichting rust en op basis van de hoeveelheid daadwerkelijke inningen van het persoonlijk aandeel in de loop van een door de Koning vastgestelde referentieperiode. Ingeval van herhaling, kan het bedrag van de boete worden verdubbeld.

De geldboete wordt opgelegd door de leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle en de beslissing wordt bij een ter post aangetekende brief aan de zorgverlener gezonden. De aldus verzonden brief wordt geacht ontvangen te zijn op de eerste werkdag volgend op de afgifte van het schrijven aan De Post. De betekening bevat meer bepaald de motivering van de uitspraak, het bedrag van de administratieve geldboete en de modaliteiten van betaling aan het Instituut. De betekening vermeldt tevens dat tegen de uitspraak beroep kan worden aangetekend bij de arbeidsrechtbank en bepaalt nader de vorm en de termijnen van dat beroep.

De Koning stelt de gegevens, bedoeld in het tweede lid, vast die door de verzekeringsinstellingen moeten worden verstrekt aan het Instituut alsmede de modaliteiten van de berekening van de geldboete.

Wanneer de schuldenaar in gebreke blijft, worden de definitieve boetes met het oog op inning overgezonden aan de administratie van de Belasting op de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, overeenkomstig de bepalingen van artikel 94 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

De opbrengst van de boeten wordt aan het Instituut gestort.

[I – Wet(div)(1) 19-5-10 – B.S. 2-6 – ed. 2 – art. 13]^(°)

[Art. 168quinquies. § 1. Een administratieve geldboete van minimum 50 EUR en maximaal 500 EUR wordt opgelegd aan de sociaal verzekerde die op basis van een valse verklaring of een vals bescheid ten onrechte prestaties genoten heeft zoals voorzien in titel III.

[Opgeheven door: Wet(prog)(I) 29-3-12 - B.S. 6-4 - ed. 3 - art. 13]^(°°)

§ 2. [W – Wet(prog)(1) 19-12-14 - B.S. 29-12 - ed. 2 - art. 170]

Wordt uitgesloten van het recht op uitkeringen voor arbeidsongeschiktheid, moederschaps-, vaderschaps- en adoptieverlof voor [ten minste 3 en ten hoogste 400 daguitkeringen]:

1° de sociaal verzekerde die, op basis van een valse verklaring of een vals bescheid, ten onrechte uitkeringen genoten heeft;

2° de sociaal verzekerde die aan de verzekeringsinstelling niet elke wijziging van het inlichtingsblad in te vullen door de gerechtigde meedeelt voor zover deze wijziging een weerslag heeft op de uitkeringen;

3° de sociaal verzekerde die tijdens een uitkeringsgerechtigde periode:

[V – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 91]

a) [ofwel een activiteit heeft hervat zonder de in artikel 100, § 2, bedoelde toelating of zonder de voorwaarden van de toelating te respecteren;]

b) ofwel de verzekeringsinstelling niet op de hoogte gebracht heeft van de hervatting van een activiteit;

c) ofwel zijn inkomsten niet heeft aangegeven aan zijn verzekeringsinstelling.

[V – Wet(prog)(1) 19-12-14 - B.S. 29-12 - ed. 2 - art. 170]

§ 3. [De duur van de uitsluiting voorzien bij § 2 wordt vastgesteld in functie van de duur van de inbreuk:

1° kan van de uitkeringen uitgesloten worden gedurende ten minste 3 dagen en ten hoogste 49 dagen, de verzekerde die gedurende ten minste 1 dag en ten hoogste 30 dagen een inbreuk heeft begaan;

2° kan van de uitkeringen uitgesloten worden gedurende ten minste 50 dagen en ten hoogste 120 dagen, de verzekerde die gedurende ten minste 31 dagen en ten hoogste 100 dagen een inbreuk heeft begaan;

3° kan van de uitkeringen uitgesloten worden gedurende ten minste 150 dagen en ten hoogste 400 dagen, de verzekerde die gedurende ten minste 101 dagen een inbreuk heeft begaan.

Indien er verzachtende omstandigheden aanwezig zijn, kan de leidend ambtenaar of de door hem aangewezen ambtenaar een beslissing tot uitsluiting van de uitkeringen nemen voor een kortere duur dan deze ingevolge de toepassing van de in dit artikel vastgelegde regels.]

(°) van toepassing op inbreuken begaan na inwerkingtreding van deze bepaling. Indien evenwel de sanctie voorzien door bovenbedoelde bepaling, zoals van toepassing op het ogenblik van de beslissing, minder hoog is dan de sanctie die van toepassing was op het ogenblik waarop de inbreuk werd gepleegd, dan zal de leidend ambtenaar de sanctie voorzien door de nieuwe bepalingen toepassen.

(°°) van toepassing vanaf 1-1-2014

[I – Wet(prog)(1) 19-12-14 - B.S. 29-12 - ed. 2 - art. 170]

[§ 3/1. Wanneer bij het uitspreken van een administratieve geldboete of uitsluiting is vastgesteld dat de sociaal verzekerde generlei administratieve geldboete of uitsluiting is opgelegd in het voorgaande jaar kan de leidend ambtenaar of de door hem aangewezen ambtenaar bovendien geheel of gedeeltelijk de geldboete of uitsluiting met uitstel opleggen gedurende een termijn van twee jaar vanaf de datum van de uitspraak.

Indien de verzekerde gedurende deze termijn van twee jaar een nieuwe inbreuk pleegt, dan worden de uitgestelde en de nieuwe sanctie samengevoegd.]

§ 4. [V – Wet(prog)(1) 19-12-14 - B.S. 29-12 - ed. 2 - art. 170]

[In geval van samenloop van verscheidene inbreuken worden de sancties samengevoegd, zonder dat, wat de in paragraaf 2 bedoelde sancties betreft, de zwaarste sanctie bedoeld in paragraaf 3, eerste lid, 3°, mag overschreden worden.]

Indien een nieuw inbreuk plaatsvindt binnen twee jaar volgend op de kennisgeving van de beslissing die een administratieve boete of uitsluiting oplegt, kan het bedrag van de boete of de duur van de uitsluiting worden verdubbeld.

§ 5. De kennisgeving aan de sociaal verzekerde van het proces-verbaal van vaststelling van de inbreuken gebeurt middels een aangetekende brief, binnen een termijn van 14 dagen, te rekenen vanaf de dag volgend op de vaststelling van de inbreuk.

§ 6. De sancties worden uitgesproken, hetzij door de leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle, hetzij de door hem aangewezen ambtenaar.

De beslissing wordt genomen nadat de sociaal verzekerde via een aangetekende brief uitgenodigd werd om binnen de 14 dagen zijn verweer te doen gelden.

De beslissing van de leidend ambtenaar of de door hem aangewezen ambtenaar bepaalt het bedrag van de geldboete of de periode van uitsluiting.

De beslissing wordt ter kennis gebracht aan de sociaal verzekerde met een aangetekende brief en wordt geacht te zijn ontvangen de eerste werkdag die volgt op het overhandigen van de briefomslag bij de post. Zij heeft uitwerking de dag van de kennisgeving.

De opbrengst van de administratieve geldboeten wordt aan het Instituut overgemaakt.

De administratieve geldboete moet worden betaald binnen de drie maanden te rekenen vanaf de datum van de kennisgeving van de beslissing.

§ 7. De definitieve beslissing tot betaling van de geldboete is van rechtswege uitvoerbaar.

Wanneer de verzekerde in gebreke blijft om de boete te betalen wordt de beslissing van de leidend ambtenaar of de gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is getreden aan de FOD Financiën, Administratie van de Belasting op de toegevoegde waarde, registratie en domeinen met het oog op inning van het bedrag van de geldboete overgezonden.

Een kopie van de beslissing van de leidend ambtenaar wordt medegedeeld aan de verzekeringsinstelling.

§ 8. [W – Wet(prog)(1) 19-12-14 - B.S. 29-12 - ed. 2 - art. 170]

Een uitsluiting of een geldboete kan niet meer worden uitgesproken vanaf de dag dat er [vijf jaar] verlopen zijn sinds het vergrijp is begaan.

De kennisgeving van het proces-verbaal van vaststelling stuit de verjaring van de inbreuk.

[W – Wet(prog)(1) 19-12-14 - B.S. 29-12 - ed. 2 - art. 170]

De uitgesproken administratieve sancties verjaren na [vijf jaar]. De verjaringstermijn neemt een aanvang de dag volgend op de kennisgeving aan de betrokkene.

Nochtans, indien deze beroep heeft ingesteld bij de arbeidsrechtbank, dan wordt de verjaring geschorst totdat een in kracht van gewijsde getreden beslissing een einde heeft gemaakt aan het geding.

De verjaring [wordt] eveneens geschorst tijdens periodes van werkloosheidsuitkeringen of tijdens periodes waarin het uitkeringsbedrag herleid is tot nul overeenkomstig artikel 136, § 2.^(°)

Wanneer de inbreuk heeft aanleiding gegeven tot strafrechtelijke vervolgingen, wordt de verjaring geschorst totdat een in kracht van gewijsde getreden beslissing een einde heeft gemaakt aan het geding.

Wanneer een administratieve sanctie, welke de uitsluiting van prestaties van dezelfde aard voorziet, op een sociaal verzekerde [wordt] toegepast die reeds onder de toepassing van een vorige sanctie valt, gaat de uitwerking van de nieuwe sanctie enkel in bij het verstrijken van de uitwerking van de vorige sanctie.^(°°)

(°) Wijziging enkel in het Nederlands (Wet 10-4-14 – B.S. 30-4 – ed. 1 – art. 91)

(°°) Wijziging enkel in het Nederlands (Wet 10-4-14 – B.S. 30-4 – ed. 1 – art. 91)

[I – Wet(div)(1) 19-5-10 – B.S. 2-6 – ed. 2 – art. 14]^(°)

[**Art. 168sexies.** De administratieve sancties vermeld in de artikelen 166, 168, 168bis, 168ter, 168quater en 168quinquies kunnen enkel worden opgelegd, voor zover het openbaar ministerie oordeelt dat er geen strafvervolging moet worden ingesteld of geen toepassing maakt van de artikelen 216bis en 261ter van het Wetboek van strafvordering.]

^(°)van toepassing op inbreuken begaan na inwerkingtreding van deze bepaling. Indien evenwel de sanctie voorzien door bovenbedoelde bepaling, zoals van toepassing op het ogenblik van de beslissing, minder hoog is dan de sanctie die van toepassing was op het ogenblik waarop de inbreuk werd gepleegd, dan zal de leidend ambtenaar de sanctie voorzien door de nieuwe bepalingen toepassen.

[V – Wet 15-2-12 - B.S. 8-3 - art. 2]

Art. 169.[W – Wet(div) 19-3-13 - B.S. 29-3 - ed. 2 - art. 18]

De inbreuken op de bepalingen van deze wet, zijn uitvoeringsbesluiten en verordeningen, [wet, zijn uitvoeringsbesluiten en verordeningen en de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens dezelfde wet] worden opgespoord en vastgesteld overeenkomstig het Sociaal Strafwetboek.

[W – Wet(div) 19-3-13 - B.S. 29-3 - ed. 2 - art. 18]

De sociaal inspecteurs, bedoeld in artikel 16, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, beschikken over de in de artikelen 23 tot 39 van het Sociaal Strafwetboek bedoelde bevoegdheden wanneer zij, ambtshalve of op verzoek, optreden in het kader van hun opdracht tot informatie, bemiddeling en toezicht inzake de naleving van de bepalingen van deze [wet, zijn uitvoeringsbesluiten en verordeningen en van de overeenkomsten en akkoorden afgesloten krachtens dezelfde wet].

De inbreuken worden bestraft overeenkomstig het Sociaal Strafwetboek, met uitzondering van de inbreuken lastens de in artikel 2, n), gedefinieerde zorgverleners en gelijkgestelde personen, bedoeld in en vervolgd overeenkomstig de artikelen 73, 73bis, 138 tot 140, 142 tot 146bis, 150, 156, 157, 164 en 174.]

Art. 170. [*Opgeheven door: Wet 6-6-10 - B.S. 1-7- ed. 1 - art. 109*]^(°)

Art. 171. [*Opgeheven door: Wet 6-6-10 - B.S. 1-7- ed. 1 - art. 109*]^(°°)

(°) van toepassing vanaf 1-7-2011
(°°) van toepassing vanaf 1-7-2011

[V – Wet 20-12-95 - B.S. 23-12]

Art. 172. [Opgeheven door: Wet 6-6-10 - B.S. 1-7- ed. 1 - art. 109]^(°)

[V – Wet 20-12-95 - B.S. 23-12]

Art. 173. [Opgeheven door: Wet 6-6-10 - B.S. 1-7- ed. 1 - art. 109]^(°°)

Art. 173bis. [Opgeheven bij: Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1]^(°°°)

HOOFDSTUK V VERJARING

Art. 174. 1° De vordering tot betaling van prestaties der uitkeringsverzekering verjaart twee jaar na het einde van de maand waarop die uitkeringen betrekking hebben;

2° de vordering van degene die prestaties van de uitkeringsverzekering genoten heeft, tot betaling van de sommen welke die prestaties tot een hoger bedrag zouden opvoeren, verjaart twee jaar na het einde van de maand waarin de prestaties zijn uitbetaald;

(°) van toepassing vanaf 1-7-2011
(°°) van toepassing vanaf 1-7-2011
(°°°) van toepassing vanaf 15-2-2003

3° de vordering tot betaling van geneeskundige verstrekkingen verjaart twee jaar na het einde van de maand waarin de verzorging is verstrekt of deze prestaties al dan niet betaald werden via de derdebetalersregeling;

4° de vordering tot betaling van sommen welke de betaling voor de geneeskundige verstrekkingen, die verleend is, tot een hoger bedrag zouden opvoeren, verjaart twee jaar na het einde van de maand waarin die betaling is gedaan;

5° de vordering tot terugvordering van de waarde der ten laste van de uitkeringsverzekering ten onrechte verleende prestaties, verjaart twee jaar na het einde van de maand waarin die prestaties zijn uitbetaald;

6° de vordering tot terugvordering van de waarde der ten laste van de verzekering voor geneeskundige verzorging ten onrechte verleende prestaties, verjaart twee jaar na het einde van de maand waarin die prestaties zijn vergoed;

7° na een termijn van twee jaar, met ingang van het einde van de maand waarin een prestatie op onrechtmatige wijze door een verzekeringsinstelling betaald is, moet deze niet worden geboekt op de in artikel 164 bedoelde bijzondere rekening;

8° de in artikel 166 bedoelde overtredingen zijn verjaard na verloop van twee jaar, te rekenen vanaf het einde van de maand waarin zij zijn begaan;

[V – Wet 20-12-95 - B.S. 23-12; W – Wet 26-3-07 - B.S. 27-4 - ed. 2 - art. 28; W – Wet(div) 19-3-13 - B.S. 29-3 - ed. 2 - art. 10]

9° de vordering tot terugbetaling van de ten onrechte betaalde persoonlijke bijdragen gesteund op de uitvoeringsmaatregelen van de artikelen 123 en 125, verjaart twee jaar na het einde van de maand waarop ze betrekking hebben [evenwel, voor de bijdrage verschuldigd door de in artikel 32, eerste lid, 15°, bedoelde gerechtigden, verjaart de vordering tot terugbetaling van ten onrechte betaalde persoonlijke bijdragen vijf jaar na het einde van de maand waarop ze betrekking hebben];

[V – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]^(°)

10° [*Opgheven door: Wet(div)(I) 29-3-2012 - B.S. 30-3 - ed. 3*]

Van de in 1°, 2°, 3° en 4°, bedoelde verjaringen mag niet worden afgezien.

[*Opgheven door: Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 76 (vroeger 3de lid)*]

[V – Wet(II) 24-12-02 – B.S. 31-12 – ed. 1; W – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2; W – Wet(div)(I) 29-3-12 - B.S. 30-3 - ed. 3 - art. 42]

De in 5°, 6° en 7° bedoelde verjaringen gelden niet als het ten onrechte verlenen van prestaties het gevolg zou zijn van bedrieglijke handelingen waarvoor hij wie ze tot baat strekten, verantwoordelijk is. In dat geval bedraagt de verjaringstermijn 5 jaar. De in 6° bedoelde verjaring geldt niet voor de feiten voorgelegd aan de Leidend ambtenaar of de ambtenaar door hem aangeduid bedoeld in artikel 143, aan de kamers van eerste aanleg en aan de in artikel 144 bedoelde kamers van beroep.

[W – Wet(div) 18-12-16 - B.S. 27-12 - art. 15]

Een ter post aangetekend schrijven volstaat om een in dit artikel bedoelde verjaring te stuiten. [Bovendien kunnen de in 3°, 4° en 6° bedoelde verjaringen worden gestuit door een elektronisch bericht dat de bedoelde verstrekkingen vermeldt volgens de praktische nadere regels vastgelegd door het Verzekeringscomité bij een verordening bedoeld in artikel 22, 11°.] De stuiting kan worden vernieuwd.

De in 1°, 2°, 3° en 4° bedoelde verjaringen worden geschorst door overmacht.

De Koning bepaalt de wijze waarop en de voorwaarden waaronder de overmacht kan worden ingeroepen.

(°) van toepassing vanaf 15-5-2007 (K.B. 11-5-07 – B.S. 1-6 – art. 1)

[I – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]

HOOFDSTUK Vbis
BETALINGSVOORWAARDEN

[I – Wet 13-12-06 - B.S. 22-12 - ed. 2]

Art. 174bis. Ingeval van wijziging van de verzekeraargegevens waardoor het persoonlijk aandeel voor farmaceutische verstrekkingen zoals bedoeld in artikel 165 wordt verminderd, kan de verzekeringsinstelling de aan de rechthebbende verschuldigde terugbetalingen globaliseren tot een bedrag van 5 EUR bereikt is.

HOOFDSTUK VI
BEËDIGING

Art. 175. [V – Wet(div)(1) 19-5-10 - B.S. 2-6 - ed. 2 - art. 10]

[De Voorzitter van het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, legt de eed af ten overstaan van de minister.]

[V – Wet(Prog) 22-12-08 – B.S. 29-12 – ed. 4 – art. 97; W – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 90; W – Wet 10-4-14 - B.S. 30-4 - ed. 1 - art. 105]^(°)

[Het in artikel 146 bedoelde inspecterende personeel] leggen de eed af ten overstaan van de voorzitter van het comité van de dienst voor geneeskundige evaluatie en controle; de in artikel 162 bedoelde sociale inspecteurs en de sociale controleurs leggen de eed af ten overstaan van de administrateur-generaal van het Instituut.

De Koning bepaalt de eedformules.

(°) van toepassing vanaf 1-1-2015; de Koning kan een datum van inwerkingtreding bepalen voorafgaand aan deze datum.